

DET RØDE BLINKENDE LYSET ER TEGNET PÅ HANS KOMME



Takk, broder Neville. La oss bli stående bare et øyeblikk i bønn, vi bøyer våre hoder. Vår Himmelske Far, til Deg gir vi pris for alt det som våre øyne har sett og våre ører har hørt. Og vi takker Deg, Herre, fordi i dag vet vi at Du er den samme store Jehova Gud som alltid har vært og Du vil alltid være.

² Vi takker Deg for Jesus Kristus som gjorde det mulig at vi igjen kunne komme tilbake i Guddommelig fellesskap med Deg, gjennom utgytelsen av Hans uskyldige Blod, at gjennom forsoningen av dette Blodet er vi nå Guds sønner og døtre. Det er ennå ikke kommet frem hva vi skal bli til slutt, men vi vet at vi skal bli lik Ham, for vi skal se Ham som Han er. Og, Far, det er helt tilstrekkelig for oss, så lenge som vi er lik Ham, og står i skikkelsen av Hans bilde.

³ Og nå, Far, vi ønsker ikke å være delaktig, i denne tiden, likedannet med tingene av denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av vår ånd, ved Den Hellige Ånd, så Han kan komme og ta våre liv inn i Sin Egen varetekt, og vil—vil lede oss og veilede oss i de dager vi har tilbake på jorden, og opphøye Hans store Navn.

⁴ Vi takker Deg for alle disse ting. Og med forventninger ser vi etter Ditt besøk sammen med oss i kveld, idet vi er samlet sammen nå, og tror at Du vil møte oss slik som Du lovet. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁵ Jeg tror det var David som sa: “Jeg ble glad da de sa til oss, sa til meg: ‘La oss gå inn i Herrens Hus.’” Og vi er sannelig veldig takknemlig for å være her i kveld, og jeg føler det som et privilegium å ha denne store anledning til å—å være her og tale med dere folk.

⁶ Jeg gjør noen opptak. Så jeg bare ser bakover inn i rommet, for å se om brødrene er klar med lydbåndene. Det er—det er på nå, lydbåndene går. Ja vel. Denne hensikten med dette, er at jeg hadde lovet å sende ut Budskap som ville komme, som blir tatt opp her i tabernaklet. Vi er nå . . .

⁷ Jeg vil gjerne si noe angående denne morgenen. I dag, rett etter tolv, rettere sagt, da vi avsluttet formiddagsmøtet, skjedde det noe, kanskje noen av dere ikke var her og ikke hørte om det. Jeg avsluttet møtet, og jeg taler fra plattformen her, ser på en broder som står her ute og håndhilser på folket, navnet er

broder Way, som vi kaller ham her. Hans kone er en fin autorisert sykepleier.

⁸ Og broder Way er en av Guds tjenere, og han arbeider også i vanlig jobb, men har et kall på sitt hjerte, gjennom flere år, til arbeid på misjonsmarken. Han følte seg ledet til at Gud skulle føre ham hit, og vente ved denne posten her til han mottar nærmere ordre for å gå videre på feltet. For noen få dager siden talte jeg med ham, og hadde et lite intervju med ham og hans kone.

⁹ Så denne morgenen, da jeg gjorde min bekjennelse at jeg har et kompleks, jeg refererte til broder Way som også har et kompleks, noe som sannelig er vanlig blant alle mennesker, og i et—et øyeblikk etter dette ble broder Way rammet i et hjerteinfarkt og falt død om på gulvet. Og jeg så hans kone, og jeg la merke til. . . .Jeg har vært tilstede hos mange mennesker som dør, og det er ikke slik at jeg—jeg er nødt til å—å si dette.

¹⁰ Jeg liker å skryte av Jesus Kristus og Hans kraft. Men denne gangen antar jeg vi ikke skulle prøve å skryte av Ham på noen måte, for noe Han—Han—Han ikke gjorde. Men jeg har sett Jesus Kristus oppreise de døde mange ganger, ufeilbarlig, leger har undersøkt og beviset dette.

For eksempel, på et møte i Connecticut nylig, var der i et stort, i den gamle. . . i et eller annet slag av et kjent auditorium, der var en dr. Barton, en kristen lege på plattformen sammen med meg, en medisinsk lege. Og der var en fin berømt kristen kvinne, en kjær, holden kvinne var hun. Hun satt litt til venstre for meg. Jeg hadde kalt fram bønnekøen, og ble bare med en gang oppmerksom på kvinnen. . . .

¹¹ Når noen, deres hjerte stanser. . . .Du kan lukke dine øyne, men når du er slått til død, når ditt hjerte stanser, faktisk så vender dine øyeepler bakover, og den hvite delen av dine øyne dyttes ut. Og jeg la merke til dette idet hun sank ned. Raskt tilkalte de den medisinske legen, og han sprang til henne for å ta hennes puls, og ristet på hodet sitt, la sine hender på henne, og lyttet til hennes hjerte. Men hun var borte. Hun falt til gulvet, og hennes datter skrikende, noe som forstyrret møtet. Jeg fortsatte videre fordi jeg hadde ikke noe ord fra Herren for kvinnen. Så jeg fortsatte videre.

¹² De sa noe om å få tak i broder Branham. Men de sa: “Vi ønsker ikke å kalle på ham i bønnekøen, for han er under skjelnegaven.” Og de sa: “Få tak i lille-Branham”, det var Billy. Og Billy, fordi det var en død kvinne, ville han ikke. . . .

¹³ Dere vet, folk blir skeptisk over noen som er død. Det, det er—det er bare et hylster. Det er ingenting der. Dette synes folk er ukjent. Det at personen ikke er der, seg selv; de har beveget seg videre. Så han var redd for å—å gå i nærheten av kvinnen, fordi hun var død.

14 Og så, umiddelbart talte Den Hellige Ånd til meg. Jeg snudde meg fra stedet, gikk ned trinnet og kom rundt til der hvor hun var. Og akkurat da jeg gikk mot der hvor hun var, talte Den Hellige Ånd til meg; og jeg sa: “Mary!”

15 Hun sa: “Ja, broder Branham.” Hun var i live. Og—og hun hadde aldri sett oss før. Så det var første gang i et møte.

16 Deretter, i Shawano, var nylig innom, Åh, jeg ville si, for en tid tilbake, omtrent for fire år siden, eller fem, jeg talte en kveld ved våpenfabrikken. Og der var det en stor mengde folk. Og en eldre mann på noen og åtti år gammel, antar jeg, og hans nydelige kone, de var lutherske av tro, går til denne store berømte lutherske kirken der. Jeg glemmer navnet på den nå. Det er den største lutherske forsamlingen i Amerika, i en enkel forsamling, av kirke-medlemskap. Det er et stort område for lutheranerne. Og mens jeg talte, la jeg merke til karen, hodet går bakover som *dette*; og hans hender gikk ut, og han falt framover, død i stolen. Og hans kone begynte å skrike, og hun ropte ut: “Noen må hjelpe meg! Noen må hjelpe meg!”

17 Og jeg kikket. Jeg sa: “Må alle bare bli sittende, være stille.” Forstår dere? Jeg ventet på Herren til å gi meg et ord. Og—og jeg . . . satan . . . Jeg skulle akkurat til å kalle fram til alteret, og det er nøyaktig da han ønsker å vise seg.

18 Altså, har du noen gang lagt merke til at når du begynner å kalle fram til alteret, vil endog små babyer begynne å skrike, og slikt? Det er satan. Dere som er åndelige forstår.

19 Så, Herren ga meg hans navn, og jeg ropte på ham, og han kommer til live akkurat *slik*.

20 Og denne morgenen da jeg snudde meg, ser dere, og jeg har sett mange ganger Herren Jesus bringe tilbake den døde. Den lille babyen i Mexico døde klokken ni den morgenen, og dette var mellom klokken ti og elleve den kvelden at den kom tilbake til livet. Og—og dette er et virkelig vitnesbyrd med legens vitneprov om det, skjøner, at babyen døde på hans kontor klokken ni denne morgenen. Jeg tror det var lungebetennelse. Og babyen lever i dag så vidt jeg vet. Det skjedde foran, åh du, tretti, førti tusen mennesker.

21 Og så, denne morgenen, så jeg broder Way, idet han sitter, Han satt rett her, nå. Men idet han satt rett bortover inn *her* et sted, reiste han seg. Og vi sang: “Glory, glory, halleluja”, og håndhilste på hverandre. Jeg la merke til ham idet det slo ham, og hans hode gikk bakover. Han, broder Way, er ikke tilbøyelig til ting som, noe i nærheten av besvimelse, eller atferd som det. Så, han, jeg så ham falle bakover. Og jeg så hans kone, som er en autorisert sykepleier kontrollere hans puls. Og hun ropte; den er borte.

²² Og—og deretter tror jeg det var søster Nash, en dame her, en farget søster som kommer til menigheten, noen av dem begynte å løpe framover. Og nå, hun, fru Way, fortsatte å strekke seg mot meg for å komme over plattformen. Så jeg sa: “Vær rolig alle sammen, bli sittende.” Bli aldri opprørt i slike tider. Forstår dere? Det er hva satan ønsker å bevirke. Bare vent og se hva Han sier. Om det er noen som reiser hjem til Herligheten, vel, vi er nødt til å dra en dag, og da er et møte den beste plassen å dra fra, så—så da, rett i Herrens hus. Altså da . . .

Men mannen snudde seg bakover. Jeg tenkte at kanskje noe hadde, han hadde besvimt, eller noe hadde skjedd med ham, på den måten. Men da jeg kikket, og hodet hans vendte rundt *slik*, og å se den indre, nedre delen av hans øyne, presset ut. En kan ikke lukke, en kan ikke sette sine øyne i den tilstanden; det er hjertestansen som gjør det. Så jeg gikk tvers over *dette*, og han . . . Det var en eller annen vennlig person som hadde lagt et . . . noe for hans hode til å ligge på. Og der var hans føtter, hender og alt, stivt. Det stoppet. Hans ansikt var så mørkt som jakken min, rødlig svart, og hans øyne vendte bakover. Og jeg kjenner til hjerteinfarkt. Jeg vet hva det er og hvordan de vender seg bakover; dere som har sett dette kjenner til det. Så jeg la min hånd på pulsen hans, og det var ikke noe mer puls enn der er på denne talerstolen. [Broder Branham banker på talerstolen av treverk—Red.] Ingen ting. Her er hans kone, en autorisert sykepleier, som sjekket hans puls. Det var ingen puls der.

²³ Da, her om dagen mens jeg var med broder Way, under en skjelnegave her inne, jeg så at han hadde et murrende hjerte, i hvert fall. Så da tenkte jeg: “Dette er det.” Så jeg la mine hender på ham. Jeg sa: “Kjære Gud, jeg kaller, i Jesu Kristi Navn, min broders sjel, hans liv tilbake igjen.” Og Herren Jehova vet, og Hans Bibel her foran meg, det følte som, da jeg hadde min hånd på hans puls . . . Og da jeg vet at jeg vil svare for dette på dommens dag hvis det er galt. Og det følte som hans puls slo fire eller fem ganger, raskt, gikk: Pump, pump, pump, pump, pump, og så begynte det å gå: Pump, pump, pump, pump.

²⁴ Og han prøvde å åpne munnen sin for å si noe til meg. Og prøver å få sin munn, og en slags gurgling, for å prøve å si det. Og han fikk ut ordene, “Broder Branham.” Deretter så det ut som han ville gå tilbake for å sove, eller noe, så jeg ventet bare et øyeblikk igjen, sjekket pulsen på nytt; den slo normalt. Så deretter kikket jeg igjen, og han så over på meg. Og han var liksom ved siden av seg selv, så jeg. Han visste ikke hvor han var, men hans hjerte slår normalt. Så Gud hadde kalt tilbake hans liv til ham igjen.

²⁵ Så, jeg—jeg sier dette til Jesu Kristi ære, Han som er den samme Gud, så når . . . Denne morgenen hadde jeg talt så lenge, langt over min tid, og trett og utslitt. Det kunne være to

ting. Enten ble han trett, eller det at jeg talte om å ha et kompleks, ikke for å—å lage kluss for min broder, som vi ville si det, fordi jeg hadde. . . Jeg gjorde min bekjennelse av å ha komplekser. Men jeg ser for meg at om jeg hadde spurt i kveld i denne forsamlingen: “Hvor mange her inne vet at dere har komplekser?” Praktisk talt ville enhver hånd gått opp. For at du skal vite det, broder Way, la meg bare vise deg om det er skjelnegave eller ikke. Hvor mange vet at dere har et kompleks, løft opp din hånd. Se på det! Forstår dere? Men jeg—jeg vet ikke om dette opprørte, at jeg sa dette til broder Way, tok det som om jeg kunne irettesette ham eller noe slikt, da, at han falt inn i denne tilstanden, og Herren Jesus brakte ham tilbake.

26 Nå, jeg—jeg er. . . tenk at den samme Gud, som den store Paulus representerte i sin tid, at når han forkynte lenge en kveld, og en mann falt ned og hans liv var gått ut av ham; og Paulus, kommer til mannen, ved Guds nåde, fortalte tilbake til forsamlingen: “Hans liv er inni ham.” Jeg—jeg tror at det beviser for oss, eller om du aldri har sett det før, at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.

27 Og da kan det ha vært dette, etter som jeg har prøvd å tenke på det denne ettermiddagen. At jeg stod her, og av hele mitt hjerte fortalte dere nøyaktig sannheten, og fortalte dere om mitt kompleks og bekjente det åpent, fordi. . . og spurte dere om å be om at mitt indre vesen måtte bli forandret overfor folket, at jeg kunne gjøre slik som Herren gjorde. Og for å bekrefte at Han fremdeles ville sende meg ut på feltet, Han lot dette skje for å vise at Han fremdeles helbreder de syke, hm-hmh, slik som det, oppreiser de døde. Så jeg tenker at det ikke var noe annet enn en stadfestelse på hva jeg har forkynt, som et vitnesbyrd om Guds Rike. Så det er noe på linje med det som Han nylig hadde fortalt broder Roberson der, og en annen av brødrene. Nå, vi elsker Ham for dette.

28 Og vi er takknemlige i kveld for at broder Way er med oss i kveld. Så sannelig, Gud er ikke ferdig med vår broder, ellers hadde han reist videre denne formiddagen. Der finnes noe mer for broder Way å gjøre. Og jeg vil at du skal vite, broder Way, at hele denne menigheten, inkludert meg selv, vil be om at Gud vil vise deg Sin plan for deg og din kones liv; og, så snart som det er blitt åpenbart, vil du bli plassert inn der. Jeg er sikker på at Han vil gjøre det, broder Way. Og alle oss som kristne vil være takknemlige for broder Way. Er det rett, menighet? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og vi vil be om at han og søster Way vil finne sin plass i Herren for sin tjeneste i livet.

29 Nå, og dessuten, ønsket jeg å tale med broder Way. Jeg kom tidlig så jeg kunne tale med ham og finne nøyaktig hva som er hans innstilling, eller hva som skjedde. Men han vet ikke.

Skjønner, det bare hendte, og han bare falt om og var borte. Det var alt.

Broder Way hadde et ønske, og spurte om det er noen i bygningen som drar ned til Arkansas tirsdag, eller når enn dere drar til—til dette møtet. Nå, det er—det er muligens et veldig lite møte. Det er et brorskap som møtes. Og jeg tror det er oppe i en slags jungel, eller noe annet langt der oppe. Så det vil sannsynligvis ikke være altfor mange folk, antar jeg, på møtet, fordi, oppriktig talt, vet de ikke engang at jeg kommer ennå. Forstår dere? Så mine venner rundt der vil sannsynligvis gå en kveld eller to før de får vite det, også mine venner i Arkansas, som kjenner meg der nede, vil være på møtet. Men hvis noen drar, og vil ha plass til å la noen sitte på med seg, vil broder Way være glad for å gjøre det. Han bad om å gjøre kjent at han ville ikke være til noen byrde for folket, for å ta vare på ham mens han var der, fordi han kunne gjøre det. Men han, hvis noen drar, det ville være et tegn for ham, at Gud ville like at han, eller det ville være i—være i Guds vilje for ham å dra ned. Så alle dere kjenner broder Way, som er tilstede her i hjørnet. Så hvis noen ville ønske det, som drar ned, og har plass til en ekstra passasjer, ville han være glad for å gjøre det.

³⁰ Og så, neste søndag kveld, om Herren vil, vil jeg—vil jeg være tilbake, eller neste søndag formiddag, rettere sagt. Og—og hvis broder Neville har søndagsskolen, og når den er ferdig, ønsker jeg å lage enda et lydbånd hvis jeg kan. Og hvis jeg ikke tar feil, jeg tror jeg vil tale om: *Er ditt liv . . . Er ditt liv verdig Evangeliet?* Dette, eller, det er: *Er Ditt kone . . . Liv verdig Evangeliet?* Det er hva jeg mener å si. *Er ditt liv verdig Evangeliet?* Og jeg ønsker å lage et lydbånd om dette, hvis Herren vil.

³¹ Og nå i kveld, jeg har annonsert i dag at jeg skulle lage lydbåndet. Og pastoren, jeg tror ikke engang at han forkynte; bare kalte meg ut, slik for å tale her på plattformen. Nå, så jeg vet ikke. . . Nå, hvis de lager lydbåndene, om dere synes å bli trette eller noe, og ønsker å gå ut, bare vær så stille som mulig, fordi vi ikke. . . Se, disse—disse mikrofonerne er veldig, veldig følsomme, og de plukker opp litt støy. Så vi lager, prøver å lage disse lydbåndene for en internasjonal tjeneste.

³² Og i kveld vil jeg gjøre kjent mitt emne som. . . etter at jeg—jeg har lest Guds Ord, funnet i Matteus, det 24. kapittel. Fra Evangeliet etter Matteus, det 24. kapittel, og la oss nå begynne med det 32. vers og lese Skriften.

Lær denne lignelsen om fikentreet: Når grenene igjen er—er blitt myke og det kommer løv, da vet dere at sommeren er nær.

Slik skal også dere, når dere ser alt dette, vite at Han er nær ved for døren.

Sannelig sier jeg dere: Denne slekt skal slett ikke forgå før alt dette skjer.

Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.

Men den dagen eller timen kjenner ingen, ikke engang englene i himmelen, men bare min Far.

Men som det var i Noahs dager, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.

³³ Nå, i vår opplesning, finner vi i kveld, etter som vi leser, at den første delen av dette kapittelet viser at disiplene kalte Ham tilside opp på berget, fjell, og sa til Ham: “Hva skal tegnet på verdens ende være? Hva skal tegnet på Ditt komme være? Og når skal det komme en tid da det ikke skal bli stein tilbake på stein, av templet?” Nå, Han begynner å svare. Se her i det 1. verset.

. . . gikk Jesus ut og bort fra templet, og disiplene hans kom opp for å vise Ham templets bygning.

Og Jesus sa til dem: Ser dere ikke alt dette? Sannelig sier jeg dere: Her skal ikke bli stein tilbake på stein, som ikke skal bli revet ned.

Og Hans disipler . . . Da Han nå satt på . . . berget (unnskyld meg) . . . da Han nå satt på Oljeberget, kom disiplene til ham. Og mens de var alene, sa de: Si oss, når skal dette skje? Og hva skal tegnet på ditt komme være, og på verdens ende?

³⁴ Ser dere, de stilte tre spørsmål, og Han svarte på tre spørsmål. “Når skal det komme en tid da det ikke skal bli stein tilbake på stein? Hva er tegnet på Ditt Komme? Og hva med verdens ende?” Og mange, jeg tror at vi brødre gjør feil ved å prøve å anvende alt dette på Hans Komme. Men Han svarer på tre forskjellige spørsmål som ble stilt til Ham. “Når skal det være en tid da det ikke skal bli steiner tilbake på stein; når skal dette skje? Og hva skal tegnet på Ditt Komme være? Og hva vil skje ved verdens ende?” Ser dere, tre forskjellige spørsmål. Og Han begynner med å svare på ett, om når “stein skal ikke bli tilbake på stein.” Og så, etter at Han er ferdig med det spørsmålet, så begynner Han med: “tegnet på Hans Komme.” Og deretter går Han inn i: “verdens ende.”

³⁵ Nå, vi legger merke til her, en av de tingene som jeg ønsker å tale over i kveld, det er: *Det—Det røde blinkende lyset er tegnet på Hans Komme.* Og vi skal dvele i kveld over Noahs dager: “Slik skal det være ved Menneskesønnens komme.” Og nå, dette slo meg her om dagen, og jeg tenkte jeg kanskje skulle prøve å ta dette opp på lydband og tale over det. Og har skrevet ned flere Skriftsteder her som jeg har lyst til å referere til, muligens, og—og lese, om et lite øyeblikk.

³⁶ Men nå, vår Herre Jesus ble stilt dette spørsmålet, og Han ga dem tegnet for Hans komme. Og så, rett der, sa Han dette: "Himmel og jord skal forgå, men Mine Ord skal ikke forgå." Og så sa Han: "Lær en lignelse av fikentreet. Når det setter fram sine grener, vet dere at sommeren er nær. Så når dere ser disse ting skje, eller blir manifestert, vit at tiden er for hånden. Og denne generasjonen skal ikke forgå før alle disse tingene er skjedd." Hvilken generasjon? Den generasjonen som ser frafallet som vi skal tale om i kveld.

³⁷ Så når vi tenker på min tekst, som et blinkende rødt lys av Hans Komme, det minner meg om å vente på en jernbanestasjon, at når en mann eller folk står rundt omkring, slik mange av oss har gjort, da vi ventet for å ta toget. Og vi kan ikke høre toget, eller du ser det ikke, men du vet at det er—tiden er inne. Kanskje stasjonsmesteren sier: "Det er litt forsinket. Det er ikke presis på tiden, men vi vet ikke nøyaktig når, men det vil ankomme snart." Så vi vil gå omkring i stasjonen, med våre hender i våre lommer, og setter oss på våre koffertene, og går ut og kjøper en pose peanøtter, og taler med . . . noen over gata. Men plutselig ser vi noe hende. Det er en lyd som skjer ute på sporet. Og når vi ser, går bommen ned, og det røde lyset begynner å blinke. Hva er det? Toget er i stasjonsområdet. Selv om du ikke kan høre det, selv om du ikke kan se det, Men likevel, det blinkende røde lyset og den bommen nede, viser at det kommer inn. Og da, om du forventer å dra med dette toget, er det best du kaster den posen med peanøtter ned, avslutter samtalen, får tak i bagasjen, og gjør deg rede, ellers vil du bli latt tilbake, for det stopper bare lokalt, bare for et kort øyeblikk. Det vil være borte. Hvis du fremdeles står og samtaler med naboen over gata, vil du bli latt tilbake.

³⁸ Hvor mye mer er det, da, når vi ser et blinkende signal, at Han er i stasjonsområdet! Det gamle Evangelie-toget passerer forbi ganske snart. Og når vi studerer i kveld, på denne store teksten, et blinkende signal, slik som vår Herre satt på fjellet og fortalte dem at disse tingene ville skje: "Som det var i Noahs dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme."

³⁹ Nå vil vi gå litt tilbake, et lite stykke, og finne ut om vi kan oppdage noe i disse dager som ligner på Noahs dager. Og så kan vi si da, hvor vi befinner oss i den tiden som vår Herre talte om, se om vi kan finne noen som helst likhet med Noahs dager. For å gjøre dette, tror jeg vi skulle gå tilbake til 1. Mosebok, til Noahs dager. Så om dere vil slå opp med meg, hvis dere ønsker, i Skriften, tilbake til 1. Mosebok det 6. Kapittelet, og det er syndflodens dager, og moralen og tilstanden på den tiden, 1. Mosebok det 6. kapittelet. Vi vil nå lese, se og sammenligne den tiden med denne tiden. Legg merke til dette.

*Da menneskene begynte å bli mange ut over jorden, . . .
skjedde det:*

40 Den aller første teksten presenterer oss for et absolutt blinkende lys at dagen er for hånden, for det har aldri vært en tid i hele historien, at det noen gang har vært så mange mennesker, og en så rask øking av befolkningen, som vi har i dag, helt til det er vanskelig å finne et sted å oppholde seg. Og så mange mennesker forøkes på jorden, inntil vitenskapen sier, at: "Hvis det fortsetter å øke slik det har vært, om tjue år vil det ikke engang være nok mat på jorden for menneskene." *Reader's Digest*, tror jeg det var, som siterte dette, at: "Det vil ikke engang være mat nok for menneskene, de formerer seg så raskt."

41 Vi kan se oss rundt og se at de stedene som brukte å være villmark, er blitt forvandlet til byer, og nå er fødsels-kontroll blitt mer høyaktuelt enn noen sinne. Jeg tror det ble sagt om Chicago. . . jeg håper jeg ikke feilsiterer disse tallene. Men av virkelig registrerte tilfeller, var det tretti tusen abort-saker på seksti dager, i Chicago. Abort-saker hver seksti dager, registrert! Hva med disse som aldri er blitt registrert? Ser dere, bare i én storby med fire millioner innbyggere! Hva med verden? Og nå er befolkningen så tett, at det er, de kan ikke engang ta vare på. . .

42 India, de prøver å bli. . . å avstenge den menneskelige delen til mannen, og sterilisere dem, slik at barn ikke kan bli født, fordi de—de øker så mye. Firehundre og sytti millioner er det nå, i India.

43 Hva med Kina, hvor økningen er større, Russland og de mange landene i verden? "Når menneskene begynner å bli mange på jorden." Skjønner? Nå tas vi tilbake til tiden før syndfloden.

. . . og de fikk døtre,

Og Guds sønner så menneskenes døtre, at de var vakre.
Blant dem tok de seg hustruer. . . de selv valgte.

HERREN SA: Min Ånd skal ikke strides med mennesket for evig, for i deres villfarelse er det bare kjød. Deres dager skal være ett—ett hundre og tjue år.

Og det var kjemper på landet i de dager, og også senere, . . . Guds sønner gikk. . . til menneskers døtre, og de fødte dem barn. Og dette var de mektige menn som var fra gammel tid, de navngjetne. . .

44 Åh for et—et emne som vi har fått her! Forstår dere? Nå, en av de første ting jeg vil dere skal legge merke til, at Guds sønner så på menneskenes døtre, at de var vakre. Nå, jeg. . . jeg retter dette mot hele verden. Men det har aldri vært en tid på jorden, som jeg kan tenke på, bare den tiden, at det noensinne var slik en—en massiv skjønnhet blant kvinner.

45 Og dere kan huske, noen av dere eldre kvinner, og noen av dere folk, menn, som kan huske fra år tilbake, hvordan det var sjeldent en fant en vakker kvinne. Men i dag finner du ingen, uten at de er vakre. Det er fordi de har kommet dit hen med all denne

hårklippingen, og sminke, og—og alle slags sexy klær og slikt. De kan presentere seg selv på en slik måte. Og så er det en annen ting, Tidens hånd har snudd dette tilbake igjen, ifølge Skriften. Så kvinner er konstant i økende antall til å være vakre.

⁴⁶ Jeg kan huske da jeg var en liten gutt på skolen, og snu deg og se på de små barna i dag, de små pikene som kommer fram. Og jeg kan forstå, ved å tenke på kvinner da jeg var ung mann, og se på pikene i dag. Jeg husker det var en populær pike, og dette er ikke mer enn tjuefem år siden, en populær pike, en vakker pike, og nesten enhver gutt ønsket å gå med denne piken, for hun var dronningen av—i gruppen. I hele byen var det kanskje to eller tre slike kvinner. Nå er hele tingen blitt vakker, alle sammen. Det er for å oppfylle Skriften, og et rødt blinkende lys om at tiden er for hånden.

⁴⁷ De har oppfunnet slikt som lebestift og—og sminke, slik at en kvinne som ikke er så pen, hun kan likevel gjøre seg selv vakker, ved den—all denne ansiktsløftningen og de—de tingene de gjør for å gjøre seg selv vakre.

⁴⁸ Max Factor sprer seg dag og natt, og det blir brukt mer på kosmetikk, i Amerika, på et år, for å gjøre kvinnene vakre, enn det blir brukt hos kolonialhandleren. Det stemmer. Jeg glemmer hvor mange milliarder dollar hvert år som blir brukt på kosmetikk, for å pryde våre kvinner.

⁴⁹ Nå, jeg sier ikke noe imot det. Jeg bare viser deg at dette er et blinkende rødt lys om at tiden er for hånden. For Jesus sa Selv: “Som det var i Noahs dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme.” Ser dere, den samme tingen.

⁵⁰ Og legg merke til: “Når menneskene begynte å bli tallrike, mange mennesker. Menneskenes døtre var vakre; og Guds sønner så på dem, og tok seg koner.” Nå, dette er ikke mine egne ord. Jeg leser det ut fra Bibelen, hvor Jesus sa vi skulle gå tilbake til 1. Mosebok og sammenligne disse tidsperiodene. Forøkelsen av menneskene, og skjønnheten hos kvinner, nå, dette er et stort tegn.

⁵¹ Og nå, advarselen, Jehovas advarsel, det 3. verset.

Og *HERREN sa*, . . .

⁵² Øyeblikkelig etter at dette skjedde . . . Husk, Den Hellige Ånd skrev Bibelen, og Jesus var bemyndiget med fylden av Den Hellige Ånd. Så Han talte kun ved Den Hellige Ånd. Og Skriften er skrevet ved Den Hellige Ånd. Og nettopp Han som skrev 1. Mosebok 6, fortalte oss i Matteus 24, å kjenne til når tiden var nær, og å gå tilbake til 1. Mosebok 6 og sammenlign det.

⁵³ Forøkelse av mennesker på jorden, og nå fødselskontrollen, og alle tingene som pågår, bremser det ikke engang. Det fortsetter på samme måte, fordi vi er ved enden.

54 Og legg så merke til: Umiddelbart kom det en tid hvor det sies at kvinnene var meget skjønne, meget vakre. Og vi sjekker det med dette og kan bevise det.

55 Nå, jeg kikket på noen bilder fra langt tilbake da våre forfedre, da de krysset slettene. Og jeg klarer ikke å gjenkalle kvinnens navn, men hennes navn var kjent fra San Francisco til—til Boston, for å være den vakreste kvinnen i landet. Pearl White, tror jeg, var hennes navn, for mange år siden. Hun ble drept av sin elsker, Scott Jackson. Og hvis du kunne se bildet av kvinnen, som var den aller vakreste damen i landet, ville du knapt sett på henne. Hun ville se ut som en antikvitert her ute på gaten. Omtrent enhver kvinne du kunne se på, alle steder du ønsker det, ville være tre ganger vakrere enn henne, enhver kvinne du kunne se i dag, bare ved å gå ned gaten. Ser dere, det er en økning, skjønnhet for kvinner.

56 Og så undres jeg på om våre kvinner er klar over dette og kan . . . Det er årsaken til at jeg ønsker å ta dette opp på lydband, så—så du må ikke legge så . . . Vi ønsker at du skal være vakker, men vi ønsker at du skal være naturlig. Vi ønsker ikke at du skal være overflatisk. Noen av disse vakre kvinnene, hvis du dypper dem i en vaskebalje en stund, og vasker av dem, kunne de kanskje se litt annerledes ut, og—og kler dem slik de skulle være kledd. Men de—de—de gjør det ikke, og du kan ikke fortelle dem noe annet. Og vi skal komme til dette om en stund. Men dette er det—det røde lysblinket.

57 Og husk, når menneskene begynner å bli tallrike på jorden, og kvinnene blir vakre, det var den tiden, det var på den tiden at:

...HERREN sa: Min Ånd skal ikke strides med mennesket for evig, . . .

Du ser sammenkoblingen? Ser du Guds hånd? “Min Ånd!” Menneskenes døtre var vakre og de tok seg hustruer. Og Han sa: “Min Ånd skal ikke strides med mennesket for evig. Jeg vil tildele hans dager.”

Nå, det 4. vers:

Det var kjemper på jorden i de dager, og også senere, . . . Guds sønner gikk inn til menneskers døtre, eller—eller menneskers døtre, og de fødte dem barn. Dette var de mektige menn som var fra gammel tid, de navngjetne. . . .

58 La dere merke til at det ikke stod noen ting om giftemål? Se her: “Guds sønner gikk inn til menneskenes døtre”, ingenting om giftemål. Og hvis du tar den originale gresken der, ordets betydning, sier, jeg har fått det nedskrevet her et eller annet sted, en “hustru.” “Tok de seg *hustruer*,” i det 3. verset, “tok seg *hustruer*.” I gresken, jeg slo det opp denne ettermiddagen, det stod ikke: “Tok de seg *hustruer*.” Det stod: “Tok de seg *kvinner*,”

ikke hustruer. Vel, du kan kontrollere det med—med din . . . the Emphatic Diaglott, og se om det ikke er sant.

⁵⁹ “Tok de seg *kvinner*”, ikke hustruer. De tok dem akkurat som de var frie elskere, slik som vi har i dag. Med andre ord, de var elskere på den tiden akkurat slik som de er nå. De gikk hvor de selv ønsket, og tok enhver kvinne de kunne.

⁶⁰ “Og når Guds sønner . . .” Nå, mange sier her at dette var de falne englene og slikt, og disse mennene og kvinnene. Men for å vise at det er galt, det er absolutt galt, Bibelen taler ikke noen steder om Englevesener, hverken menn eller kvinner. Og dessuten, det er aldri talt om en—en kvinne som er en Engel i Bibelen, aldri. Hvis du nå ønsker et Skriftsted for det, Matteus 22:20 og videre, der kan du finne det.

⁶¹ Nå, da, så, det finnes ikke noe slikt som en kvinne-engel. Det er grunnen til at en kvinnelig forkynner . . . *Engel* er en “budbærer”. Og det er en—og det er en . . . En *engel* er en “budbærer”. Så det finnes ikke noe slikt. Men dere ser, at de er blitt forandret i dag, til slik som det var den gang. Nå, jeg har fått noen historiske punkter skrevet ned her, som vi ønsker å komme til om noen få minutter.

⁶² Legg merke til, kvinner på den tiden, på Noahs tid, må ha vært den tids samtaleemne. Se, “Guds sønner”, Sets, Sets sønner så Kains døtre, at de var vakre. Hvorfor? De var onde, og de var Kains døtre. “Da Guds sønner så menneskenes døtre, at de var vakre, tok de seg kvinner. Da falt Guds sønner fra sin stilling med Gud og ble skjortejegere.” Og om dette ikke er beskrivelsen av i dag, da vet ikke jeg hva det er. Det er sant.

⁶³ Mannen! Se til og med på våre menigheter i dag, se på alt du ønsker, legg merke til det. Overalt så det ut til på den tiden, må det ha vært vakre kvinner. Historien forteller oss at mannen ble deres slaver at mannen virkelig ble kvinnenens slaver, fordi de var så vakre, så de ble slaver. De laget bokstavelig talt altere, og tilba. Og, bare forestill deg, de tilba rett og slett kvinnelig kjød og blod på den tiden. Det er historien.

⁶⁴ Og sammenlign det med i dag. Det er den samme tingen, min broder. Mannen tilber virkelig kvinner. Vel, i vårt eget land, fru Kennedy blir dobbelt så mye reflektert over, enn hva presidenten blir. Det stemmer. Og hver gang du taler om en mann, dreier det seg om han har fått seg en attraktiv kone, det er temaet.

⁶⁵ Og nå, dette de sier angående å kjøre bil. Du hører de sier at kvinnene er de sikreste bilførerne. Det er galt, for jeg skal si deg hvorfor. Billy og jeg krysset de Forente Stater som førstehånds vitner, vi satte opp et—et lite skjema i bilen vår, en liten skriveblokk, og skrev “menn” og “kvinner”. Og hver gang en kvinne gjorde en feil, satte vi et merke på hennes side; og når en mann gjorde en, satte vi et på hans side. Og ut av tre hundre, hva vi kaller “kjempetabber”, som vi så der på veien, du ville blitt

overrasket. Det var to hundre og åtti kvinner, mot nitten menn. Men vet du hva? De får ikke dette inn i politiets rettsaker. Politiet vil ikke arrestere en vakker pike; én ut av ett tusen. Ja visst, får hennes telefonnummer, men han vil ikke arrestere henne. Og det er bare slik. Ikke til å undres over at rapportene ikke viser det. Forstår dere? Fordi, mannen i dag er slik som de var på Noahs tid, de bøyer seg under alteret av vakre kvinner. Slik er det. Åh, du!

⁶⁶ Hvordan det må ha vært fryktelig på den tiden, tilber slik som disse, kvinner, som fremstiller seg selv på slik en attraktiv måte. Og dersom de var enda bedre til å gjøre dette den gang, enn de er nå, er jeg glad jeg ikke levde da. Tenk på det, på hvordan de bare . . . hvordan disse kvinnene må ha handlet på samme måte som de gjør nå.

⁶⁷ Se, Bibelen sa: “De åt og de drakk.” Nå, det er—det er legitimt. Ja visst.

“Ekteskap er ærbart.” En mann, mann gifter seg med en kvinne, det er ærbart, det er innsatt av Gud. Men når det kommer til en tid at en mann vil ta en annen manns kone, eller ta en ung kvinne, eller en eller annen kvinne, det er det samme hvem hun er, og bryte sitt ekteskapsløfte, og gjøre noe som er galt, det er syndig i Guds øyne. Og Bibelen taler meget hardt imot det.

⁶⁸ Legg merke til nå, Den sier at ekteskapet, Gud innsatte det i Eden, men Han fordømte sannelig ekteskapsbrudd. Og disse menn og kvinner på den tiden, gikk forbi Guds lover, og førte det over seg selv og gjorde det uansett. Nå, sammenlign dette med i dag. Se på det. Hvis du ønsker å se at toget er i stasjonsområdet, tenk grundig igjennom dette nå, ettersom den ufeilbarlige Jesus Kristus sa disse Ordene. Forstår dere?

⁶⁹ Og merk deg, Bibelen sier her: “De åt og de drakk”, selvsagt, sammen med sine vakre kvinner. Nå, vi er klar over at det er helt i orden. Spise og drikke, det er en av livets naturlige lover. Vi er nødt til å gjøre det. Men når dette helt opptar ditt sinn, i dag er folket bare blitt fråtsere, drankere, kvinner drikker på restaurantene. Og går du inn på et sted hvor whiskeyppolter og cocktailene blir servert, drikker kvinnene mer enn mannen.

⁷⁰ Jesus sa: “Som det var i Noahs dager, de åt og drakk, og gav til ekte.” Med andre ord levde de med kvinnene uten å være gift med dem. Og i dag, nå, det er så lovmessig innført. De hadde en Reno, hvor du kunne gifte deg, og skille deg, og gifte deg igjen, alt på samme dag. Men det er blitt veldig gammeldags nå. Ektemennene, såkalte, og koner, går rundt med forskjellige nøkler til værelser i disse store byene. Nå, jeg reiser rundt. Jeg—jeg er rett der inne i byene og vet det er sant, at ektemannen har sine stevnemøter, og kona har sine stevnemøter. Åh, det er slik en sammenblanding av—av råttenskap, inntil det blir produsert en flokk av—av en bløtaktig, lat, udugelig generasjon på vei mot helvete.

71 For noen få år siden, se hva mennesket er kommet til, i sitt legeme. Se hva de er blitt til, ved de ting de har gjort. Vitenskapen prøver stadig å lage bedre mat, hybrid-mais, og—og hybrid-tomater, hybrid-biff, når råstoffet ikke er noe bra i det hele tatt. Det dreper folket, og de er ikke klar over det. Nå, om noen få år til vil de ikke være annet enn en—en samling lik en svekling.

72 For femti år siden holdt de på med ballspill akkurat slik de gjør nå, og du hørte aldri om noen som ble skadet, men nå dreper det et dusin eller to i året. En ball treffer en mann, han, det er ikke noe inne i ham til å holde liv i ham. Han er som et marsvin. Du treffer ham, han er så bløt, han er død.

73 Da Bob Fitzsimmons kjempet mot Corbett, jeg tror de kjempet ett hundre og tjuefem runder en ettermiddag med bare knyttnever. Når disse mennene, med en slik slagkraft i sine armer, kunne ta en to-fire, på fire tommer, og brekke denne to-fire med ikke annet enn hardhudete knyttnever. De sov med sine hender i eddik, for å gjøre sine knyttnever harde. Og en—en runde var ikke en liten to eller tre minutters runde, slik vi har i dag. De hadde ikke en fjærbeskyttelse bundet over sine hansker, og ingen ble drept. Og de kjempet. En runde var en knock-down. Du måtte slå mannen ned. Og de kjempet et hundre og tjuefem nedslagninger. De var menn. Og i dag vil de stoppe boksekunsten, når der er fjærbeskyttelse over deres armer og over deres knyttnever, kan ikke kjempe to eller tre runder uten at noen blir drept. Hva er galt? Han er laget ut av en flokk av, hva skal jeg si, bløtaktig skitt, hybrid ubetydelighet, inntil hele generasjonen er døende.

74 Sa ikke Bibelen dette, at de ville bli svakere og klokere? Nå, i en annen menneskeslekt som kommer frem vil de leve av en kapsel, ta en kapsel som sin middag. Det er ikke annet enn en flokk av sigarett-røykende, whisky-drikkende, cocktail-flytende, en gjeng narkotikamisbrukere, sprøytstikk. Tenåringer i skolen, og ungdomskriminalitet. Ikke å undres hennes mor som er ute på gaten og oppfører seg på den måten hun gjør, kaster barnet inn i den samme tingen.

75 Det blir flere vakre kvinner, det sosiale liv brutt ned. Å du, for en stor ting i denne tiden vi lever i! Hvordan de gjør dette, det er . . . slipper unna med det. De vil ikke slippe unna med det. Hva gjør de? Nøyaktig slik som de gjorde den gang, de gjør Guds bud til spott. Gud sa: "Du skal ikke bryte ekteskapet." Men de viser fram at de kan gjøre det, og slippe unna med det. De tenker at de skal slippe unna med det, men de vil aldri gjøre det. Kanskje du ikke burde komme å lytte på dette. Hm? Like fullt sa Gud at dette ville være tiden, når det røde lyset ville blinke. Jesus sa det.

76 Nå, for en—en synd som de gjør, og ler av synden! Mange ganger, at selve den tingen som denne Bibelen kaller umoralsk, kaller verden dyd. Når du tar våre—våre unge piker som kler

av seg sine klær, og går ut der ute med en liten shorts på seg, i langbukser og slikt, og går med det nedover gaten, og de tenker at det er dydig, at piken kan fremvise sitt kvinnelige kjød. Når Bibelen sier at det er synd, fryktelig! Men verden kaller det dyd. Ser dere, de gjør Guds bud. . . Og menigheten sier ingenting om det. Det er på tide at noen stod opp i rettferdighetens navn, i Jesu Kristi Navn, og setter et stempel på dette, fordi en gang må vi svare for dette på dommens dag.

⁷⁷ Nå, hvis dette lyder gammeldags og uklart for noen, sjekk tilbake noen få år, og se hva som foregår nå, og så forestill dere en framtid. Der er ingen framtid for uten Herrens Komme.

⁷⁸ Se her, sjekk disse kvinnene før syndfloden med framskrittet i dag, sjekk hva de var. Sjekk hva Guds sønner gjorde; sjekk hva de gjør i dag.

⁷⁹ Jeg satt på et stevne for ikke lenge siden, og det knekket meg, så godt som, når alle. . . Alle syntes å bare glede seg over en forkynners tale, som stod på plattformen. Og jeg satt over i et hjørne. Og det var en—en ung dame som kom inn, og hun var virkelig dårlig kledd. Og hun kom gående opp gjennom denne menigheten, slik som Bibelen sier, trippende, slik som hun gikk. Og alle forkynnerne på plattformen, pluss forsamlingen, alle snudde sine hoder og kikket, fulgte med denne piken. Og jeg tenkte på dette Skriftstedet, “Guds sønner så på menneskenes døtre”, syndere, ugudelige, vakre kvinner. Åh, det har revet mang en menighet i stykker. Det tok Guds Ånd bort. Legg merke til dette: “Så på menneskenes døtre.”

⁸⁰ Husk nå, den ufeilbarlige Jesus Kristus uttalte at disse ting ville være slik i denne tiden. Og Han sa: “Når dere ser disse tingene skjer, da vet dere at tiden er for døren.” Nå, det er ikke mange mennesker som vil si dette. Det er mange forkynnere som ikke kunne si det. Han kunne, om han ville. Men om han ville, kunne forsamlingen fått ham fjernet. Det er nøyaktig sannheten.

⁸¹ Men her er en ting. Hvis en mann er kalt av Gud vil han stå med denne Bibelen, jeg bryr meg ikke om hva han må gjøre. Du må huske at Dette er Sannheten. Og Sannheten enten binder eller setter fri. Det er nøyaktig hva Jesus Kristus sa.

⁸² “Guds sønner falt på grunn av vakre former og ansikter, på menneskenes døtre.” Og det er bare nøyaktig hva vi har fått i dag, den samme tingen igjen.

⁸³ Nå, sammenlign tiden. Befolkningen øker, kvinnene blir vakrere, Guds sønner faller; tar til ekte og gir til ekte; skilsmisssaker; lever i ekteskapsbrudd; og så videre.

⁸⁴ “Vel,” du sier: “Broder Branham, bare et øyeblikk. Jeg vet ikke.”

Lytt broder, bare før du sier noe, lytt til dette. Jesus Kristus sa at: “Hver den som ser på en kvinne for å lyste etter henne, har

drevet ekteskapsbrudd med henne allerede, i sitt hjerte.” Og når du ser . . . Når en mann går ut av sitt kontor, går ut av menigheten, går ut av sitt hus, kommer ned på gaten, hva ser du annet enn en fremvisning, fra alle kanter, av kvinnelig kjøtt og blod, figur-sydde klær, vakre ansikter, forførelse. Det er hva Gud sa ville skje. Når dette skjedde, da var tiden for hånden.

“Som det var i Noahs dager, da Guds sønner så menneskenes døtre, og begynte å ta til seg kvinner.” Forstår dere? Der har du det.

⁸⁵ Følg med nå. Vi finner dette, den samme tingen i dag. Vi ser i historien at de hadde slik en sex appell i seg, at Guds sønner laget seg kvinne-altere. Det er av Venus og så videre. Forstår dere? De, de laget altere og knelte foran disse. Vel, du sier: “Broder Branham, vi har ikke slike ting som det i dag. Du kan ikke sammenligne dette med i dag!” Unnskyld meg. Jeg tror det er verre i dag enn det var den gang.

⁸⁶ Hva ser vi på? TV. Du kan ikke engang plukke opp en avis uten at alt du ser er spredd med kvinner. Vakre kvinner på enhver whisky emballasje, i ukeblader, sexy, umoralsk kledd. På TV, i alle ting er det noen sexy kledde kvinner, noen vakre kvinner. Og vi finner ut, på—på sigarett-annonser, alt som du kan se på, du finner at de har noen attraktive kvinner. Du kan ikke engang se reklamen av et par silke-strømper uten at du ser noe slags tynne, formede legger som går gjennom det. Og det er rett. Men hva er det? Hvorfor er det slik?

⁸⁷ Jeg husker en mann jeg arbeidet for, Chris Meisner, her oppe på hjørnet. Mange av dere husker Chris Meisner. Hans kone, Lillian, hennes navn var Lily, tror jeg, en Ellinger. Og når hun . . . En mann kom over dit. Hun var en vakker pike. Og en mann ønsket å få tillatelse fra hennes far til å sette hennes ansikt, et bilde av henne, hennes profil, på en boks med sukkertøy. Og denne gamle tyske lutheraneren reiste seg opp på sine ben og han sa: “Det er en fornærmelse mot meg å sette min datters bilde på en boks med sukkertøy, for å bli spredd tvers over landet.” Hva med i dag? Når oppslagstavler, TV, alt du ser på er umoralske, vulgære, sexy, ugudelige ting. Slik er det. Hva er dette? Toget, det gamle—det gamle toget er i sitt stasjons-spor nå. Bibelen sa så, det vil komme ganske snart. Vi hører lyden.

⁸⁸ Vi taler om andre ting angående dette, men husk, dette er et annet lysblink, et av lysblinkene som blinker foran oss i dag. Åh, vi ser den nasjonale tilstanden; vi ser den politiske forstyrrelse; vi ser kirke-situasjonen. Vi forkynner om alt det. Men dette er noe nytt. Det er noe som det ikke er så populært å tale om, men det må gjøres, for det må være en røst som roper ut. Husk, selve de ordene jeg taler i kveld vil møte meg over der, ved dommen. Forstår dere?

⁸⁹ Da jeg så denne kvinnen for ikke lenge siden, i en visjon Herren viste meg, så henne dø. At jeg aldri kan komme på denne kvinnens navn, hun, Marilyn Monroe. Og jeg hadde aldri sett henne. Jeg går ikke på kino. Men jeg—jeg—jeg hadde sett piken, og hun var attraktiv. Og hun prøvde å nå frem til noe; hun var døende, hadde et hjerte-attakk. Og Herren sa: “Nå, du sier dette: ‘Hun døde nøyaktig klokken fire. Hun begikk ikke selvmord.’” Sa: “Men du kan si at hun døde klokken fire, for det er bare noen få sekunder før fire.” Og der så jeg hvor de fant henne. Og jeg fortalte det til Billy, jeg fortalte det til familien, de som var med meg, om dette. Så, noen få dager senere var det Marilyn Monroe som døde.

⁹⁰ Nå, da jeg var i Canada her om dagen, mine barn holdt på med å fortelle meg, borte ved en viss plass hvor en dame hadde latt oss få ha huset, som hadde en TV. Og de sa: “Det kommer til å være et TV-program som heter, The River Of No Return”. Det er elven som jeg stadig fisker ved. Og Don Smith, en venn av meg, tar den turen. Sa: “De laget en film om det.” Og sa: “Pappa, kanskje denne herr Smith er med i programmet. Vil du like å se på det?”

“Vel”, sa jeg, “når jeg kommer tilbake fra Canada, hvis jeg rekker fram i tide vil jeg se på det.” Vel, da programmet skulle sendes gikk jeg bort for å se det, gikk for å se det. Og da jeg gjorde, var det Marilyn Monroe som var deltaker. Nå, der var hun etter å ha vært død i et år eller mer, der var hun, veldig sexy kledd. Der var hennes røst på, fremdeles framvist; og vil bli i år etter år på dette magnetbåndet. Hvis dette magnetiske båndet inneholder hennes handling, da, om hun kunne se fra der hun er i kveld. . . Jeg håper at hun er frelst, men jeg vet ikke, det er opp til Gud. Men om hun kunne se tilbake kunne hun ikke fornekte det. Hun kan ikke fornekte dette, for vi har fått det. Hvor meget mer har Gud samlet enhver bevegelse, enhver handling, på Sitt store suverene båndopptak, det vil være. . . Vi kan ikke komme vekk fra det. Det er rett der.

⁹¹ Og husk, hvis det var en mikrofon satt opp rett her hvor *dette* er, og jeg ble kringkastet nå til verden, folket rundt om i verden ville høre min røst før den endog kom tvers over talerstolen til deg. Den er i elektronikkens verden.

⁹² Og vet du, den røsten dør aldri. Den vil aldri dø. Vitenskapen hevder, “Om tjue år”, hvis de kan fortsette fremgangen som de har nå, “At de kan plukke opp den virkelige Jesu Kristi røst, da Han var her på jorden, innen tjue år fra nå.” Fordi det er som å kaste en liten stein i et vann, de små bølgene ville til slutt forsvinne vekk fra din synsvidde, men vitenskapen hevder de går tilbake fra en bredd, tvers over havet til en annen, og fram og tilbake, og de dør aldri. Og det gjør heller ikke ordene du taler;

de vil møte deg på dommens dag, og vil fordømme deg eller frelse deg, og du vil aldri være i stand til å komme bort fra noe av det.

⁹³ Og vi er veldig bevisste, det kommer rett gjennom dette rommet nå, det er bilder av mennesker. Om du ikke tror det, skru på TV. Og der er stemmer av mennesker, men våre sanser vil ikke plukke det opp.

⁹⁴ Nå, de har fått en sende-stasjon og en magnet pol, eller et rør, eller en krystall som fanger inn disse røstene og reproducerer dem. Og nå, den eneste tingen som Bibelen er, er dette: Jesu Kristi Ord, som Han talte, og De er bokstavelig i live akkurat slik som ethvert annet ord er, i verden i dag.

⁹⁵ Nå, hvis ditt hjerte er blitt rensset ved Jesu Kristi Blod, og blir en mottager fra denne senderen, Han er den samme i går, i dag og for evig, og gjør de samme tingene som Han gjorde, fordi Hans Ord kan ikke dø. De lever for evig og alltid. De trenger ikke å plukke opp et mottakersett, eller tjue år fra nå av. Vi mottar dette rett nå. Nå, slik er det.

⁹⁶ Å leve i denne store tiden som vi lever i, nær Menneskesønnens komme, og lysene blinker overalt, om Hans Komme. Vi ser det i politikken; vi ser det i menigheten; vi ser det i tiden; vi ser det overalt hvor vi ser. Vi ser at solen ikke ser slik ut som den gjorde før.

Verden er i ulage. De forteller meg nå, på Nordpolen, der oppe, at sjøen er blitt, jeg glemmer hvor mye dypere den pleide å være. Bering Stredet, du kunne gå tvers over den. Nå er det mange, mange, mange fot dypt i Bering Stredet. Hvorfor? Jorden stiger på midten. Det blir grunt her ute hvor det var dypt, og blir dypt her oppe hvor det var grunt. Verden er fullstendig ute av lage. Den vakler. Den vingler. Hele naturen gir etter, og alt som vi kan se.

⁹⁷ Og nå, i kveld finner vi ut at selve naturen produserer, i den menneskelige rase, tegnet for Hans Komme; for, Guds sønner, og menneskenes døtre blir vakre, og hvordan de tar seg kvinner. Hvilken tid som vi lever i! Å du, og hvordan det var på den tiden!

⁹⁸ Så, vi ser i historien om denne veldige sjokkerende tingen, at menn tilber kvinner, og vi finner ut at i dag er det en kvinnens verden.

⁹⁹ Jeg var i Sveits for ikke lenge siden, og jeg snakket med . . . Nå, ingenting imot våre kristne kvinner, nei sir, de er juveler. Jeg snakker om kjøret i verden. Der var en dame som kjørte avsted med meg, broder Guggenbuhl og hans venninne som han var sammen med. Han er en mann omtrent—omtrent ganske nær min alder, har aldri vært gift, en gammel ungar, og han var sammen med en ung dame. Og dessuten en av pikene derfra, og hun sa: "Broder Branham, fortell oss om Amerika. Vi forstår at kvinnene over der, det er sannelig kvinnens verden over der."

Jeg sa: “Det stemmer.”

Sa: “Jeg har alltid ønsket å dra dit.”

Så begynte jeg å forklare for henne. Hun sa: “Hva?” Jeg sa: “Jo da.” Det forandret hennes mening med en gang.

“Vel”, sa hun, “hvordan kan du leve et kristent liv på et slikt sted som det, da?” Tenk på det.

¹⁰⁰ Da jeg dro inn i—inn i Roma, og var nede ved San Angelo, katakombene, det var sjokkerende. Da jeg dro ut fra mitt hotell og gikk ned til der hvor dette stedet som kalles, “Three Coins in a Fountain”, kvinnene på gaten, så umoralske. Kvinnene går ut og spør deg om å ta dem med ut på et stevnemøte, alle sorter, størrelser og slag. Og jeg glemmer hvor mange som kom til Billy og meg og broder Baxter, før vi kunne komme ned til dammen, og mannen fra TWA som viste oss rundt. Jeg sa: “Må disse kvinnene leve slik som det?”

¹⁰¹ Sa: “Nei. Når soldatene var over her, ble de vant til det. Og selv om de har en god jobb fortsetter de likevel.”

Men til og med på et slikt sted, da jeg kom til San Angelo området, denne digre store plakaten, fra Vatikanet, som sier: “En meddelelse til amerikanske kvinner! Vennligst ta på dere klær, før dere kommer inn for å ære de døde.”

¹⁰² Jeg så en Amerikansk pike som gikk av i Paris, hvor der er, faktisk, en av våre moteretninger pleide å komme fra Paris. Men denne piken var så umoralsk kledd, sammen med sin far og mor, at soldater som arbeidet der ute, la fra seg sine hakker og skovler, og sprang opp dit og kikket over skueplassen, for å se denne amerikanske piken passere.

¹⁰³ Vi setter framdriften for moteretninger. Det pleide å være Paris, men nå kommer de hit for å skaffe seg den vulgære, avskyelige uanstendigheten. Og denne nasjonen, hvor en vekkelse nettopp har passert gjennom, med dåpen i Den Hellige Ånd, sammen med den kjære Herre Jesus, som viste fram Sine tegn og under av nåde, og å tale om slik som det var i Noahs dager, og lysene som blinker fra side til side. En Gud som kan oppreise den døde fra sin seng; en Gud som kan helbrede de syke; en Gud som kan fortelle ting før det skjer, og gjøre det fullkomment på prikken, hver gang, uten å feile. Og du kan forkynne til våre kvinner i Amerika, og de blir verre for hvert år. Bombay, jeg mener . . .

¹⁰⁴ I Durban, Syd-Afrika, hvor det var omtrent to hundre tusen innfødte samlet sammen ute til møtet, da Gud utførte det store mirakelet. Og jeg så tretti tusen ekte innfødte. Kvinner stod der med bare en fire tommers lapp av perler, hengende ned foran seg. Og mannen, ingen klær på, den fire tommers lappen. Nakne! Et teppe som de sov på, et geiteskinn; de ble gitt dette, til dem, når

de er i en viss alder; og så lever de i dette, sover i det, tuller seg inn i det, og dør og begraves i det, i en innhegning et eller annet sted.

¹⁰⁵ Og jeg så disse kvinnene, så primitive, til at en kvinne føder en baby, sittende sju meter fra meg. Hun dro aldri til et sykehus. De, en kvinne hjalp henne der et øyeblikk, og etter omtrent fem minutter var det hele over. Hun tok opp babyen og holdt den inn til sin barm, for å die. Så primitivt! Men da de så den Allmektige Guds kraft komme på en gutt, som var så hardt rammet, og ikke engang i sitt rette sinn; og han stod opp i et friskt sinn, og gav pris til Gud; tretti tusen ekte innfødte mottok Jesus Kristus som sin personlige Frelser. Hva skjedde? Kom i hu, dette er ti ganger større enn Pinsedagen. Tretti tusen! Og ingen. . .

Jeg så på disse kvinnene med mine egne øyne, da de knelte ned på bakken, de ødela sine avguder, og overga sine liv til Jesus Kristus. De visste ikke; de hadde sannsynligvis aldri hørt Hans Navn, mange av dem. Men når de falt på sine—sine knær, og jeg spurte dem om de var oppriktig om det, mente det, å bryte istykker sine avguder. Og de brøt istykker sine avguder. Og når de falt på sine knær og ga sine liv til Kristus, mens jeg ba for dem, og de reiste seg opp igjen. Og disse kvinnene som kunne stå med sine armer ned, visste ikke at de var nakne; så snart Kristi Liv berørte deres liv, så jeg at disse kvinnene foldet sine armer og gikk ut fra mennenes nærvær. Og hvis en berøring av Jesus Kristus kunne gjøre det for en ekte innfødt, hva burde det gjøre for en nasjon som har hørt Evangeliet i flere hundre år? Der vi nå. . . jeg har sett det. Dette er ikke hva noen andre har sagt. Jeg har sett dette. Forstår dere? Det er underlig da at vi kaller oss selv kristne, og hvert år tar vi mer av oss. Og menighetene synes å ikke bry seg noe om det.

¹⁰⁶ TV program, åh, fremstiller kvinnelig kjød og blod. . . De er ikke guder. De er ikke gudinner. Men det setter Amerika i nøyaktig stilling til å fullbyrde Skriften. Amerikas nummer er tretten. Amerikas alter er en kvinne, alltid. Det er på våre penger. Det er på alle ting. Og nå, det bringes sannelig inn i en tid da vi skal ha amerikansk gudinne også, ikke så veldig langt unna. Du kan se håndskriften på veggen.

¹⁰⁷ Åh, hva skal vi gjøre? Du kan ikke en gang gå ute på gaten og finne. . . Se ut på gaten, start i sentrum og bare se på disse kvinnene, hvordan de fremstiller seg selv med klesplagg på der, tro meg, en kvinne burde være skamfull for å stå i sitt omkleddingsrom slik som det. Går ut på gatene, så tettsittende, og—og bitte små klær på. Og—og ute på disse badestrendene med disse små 'kinis, eller hva de nå kaller det, på seg, og slike ting som det. Og vet ikke at inni dem er en ond ånd. Enda mange av dem synger i kor. Det er hva Jesus sa ville skje.

¹⁰⁸ Kvinnelig kjød! De er kjød og blod. De er ikke guder. Etter min mening. . . Gud tilgi meg om jeg er feil. Dette er masse-

stripping. Du kan omtrent ikke klandre en mann, hvis han ikke er en—en kristen, om han skulle svikte, og falle inn i fristelser, og til slik en stilling, at han kunne gjøre noe galt, at han, skjønner, han kunne ikke holde seg selv tilbake. Det er utrolig at det ikke er flere voldtekter som skjer, fordi, i så mange av disse, er kvinnene med på det. Men, om det ikke var, hvordan kunne du klandre mannen? Legg skyld der hvor skyld hører hjemme.

¹⁰⁹ En kvinne sier: “Nå, Broder Branham, jeg er bare så moralsk som jeg . . .” Ingen tvil om det.

Men, min søster, vet du at du vil måtte svare på dommens dag for å begå ekteskapsbrudd, når du sender deg selv ut der, og menn ser på deg? Han sa: “Hver den som ser på en kvinne for å lyste etter henne, har allerede begått ekteskapsbrudd med henne i sitt hjerte, og vil måtte svare for det.” Og kanskje du ikke utførte handlingen, men om du tillater satan å legge denne ånden på deg, når naturen selv burde lære deg at det er galt! Hvis ikke Guds Ånd, skulle naturen gjøre det, lære deg at dette er galt.

¹¹⁰ Jeg forutsier at de vil komme ut med en av disse tingene, det vil bare være et fikenblad igjen. Jeg forutsa det for tretti år siden. Skjønner, et hån mot Bibelen. Forstår dere? De vil gjøre det. Det er offentlig stripping.

¹¹¹ Nå, djevelen gjør det samme mot Guds sønner i dag. Og det er rett. Se på vår forretningsvirksomhet. De fleste av våre forretninger er kontrollert av kvinner, mange av dem. Det stemmer. Se på våre menigheter, se på vår nasjon, hvordan Guds sønner bøyer seg ned ved alteret for disse tingene, disse kvinnene. Da, er de, for meg, det er ikke annet enn offentlige skjøger. Det er en fryktelig ting å si, men det er den usminkede sannheten. Jeg vet at folk som hører disse lydbåndene og slikt, vil si disse tingene. Men hvordan kan du gjøre det? Hvis du presenterer deg selv slik som det, og en mann ser på deg, sa Jesus at du har “begått ekteskapsbrudd” med ham. Og når denne mannen må svare for å begå ekteskapsbrudd, hvem gjorde det, hvem sin feil er det? Det er kvinnen som kledde av seg slik som det, og fremstilte seg selv, eller presenterte seg selv framfor denne synderen. Det stemmer. Hva er det tegnet på? Endetiden, det røde lyset.

¹¹² Moderskapet er fallitt. Nasjoner brytes opp. Nå, hvis du ønsker å se hvor Jesus sier det, les Matteus 5,28. Det er hvor det var. Kvinnelig liv har vært årsaken og skikkelsen til fallet, på dette, seksuell makt er blitt ruinen. Hvis du ønsker å spore tilbake, her er noen nasjoner, som jeg har sporet tilbake til deres fall. Noen var Egypt, Assyria, Rom, og hva mer, falt ved kvinners makt.

¹¹³ Legg merke til, det er ingenting som Gud kunne gi en mann, utenom frelsen, noe bedre enn en god kone. Det er ikke noe menneske som kan trøste, ingen—ingen person kan trøste en

person, når de er trette, vil de ikke ha fortrolighet til noen slik de har til sin egen kone. Så hvilken lykkelig ting dere brødre har, når dere har fått en god liten kone, som er ren og rettskaffen, og moralsk, og du kan komme inn når du er trett og sliten, og sitte ned, og hun kan tale til deg. Hun kan gjøre mer for deg enn noen andre. Det stemmer. Hun er en juvel. Hun er en dronning.

114 Men husk: “Kvinnen ble laget for mannen; ikke mannen for kvinnen.” Det siste skapte vesen som Gud noen gang skapte, var en mann. En kvinne er et biprodukt fra en mann. “Og hun ble laget for en mann, ikke mann laget for kvinnen.” De har snudd det omvendt, og mannen faller ved kvinne-alteret. Det var nettopp den tingen som startet det i begynnelsen. Det var det som hendte i begynnelsen. Da Guds sønn, Adam, ikke kunne bli fristet til å gjøre det som var galt, satan kom inn i en person kalt slangen, som var lik et menneske. Og der er hvor det startet, at Eva kom ut fra å stå bak Guds Ord, og det forårsaket ethvert hjerte-attakk, enhver kirkegård. Enhver synd som noen gang ble begått, begynte rett der.

115 Her er det igjen. Hva? Kvinner var årsaken til det første fallet, og kvinner avslutter tiden. Hun startet det; hun avslutter det. Ikke å undres over at Bibelen sa: “Disse som unnslipper fra Zion, skal være herlige i Herrens øyne.”

116 Når Jesaja 5, han taler om hvordan umoralen til kvinnene ville bli i de siste dager, og hvordan de ville være: så mye klær de skulle ha, og hvordan de ville måtte ha sitt hår satt, og alt slik som det. Bibelen taler om det, Jesaja 5. “Hvordan hun ville gå med høyhælte sko, klirre med sine føtter idet hun gikk avsted. Så ville hun rulle ned sine strømper, og de tingene hun ville gjøre; og mange skift antrekk, og ting som det.” Og sa: “Alt dette vil bli tatt bort fra henne, og hun skal sitte og stinke av umoral.” Og sa endog: “Sju kvinner vil grabbe en mann, og si: ‘Vi vil gjøre vårt eget arbeide. La oss bare ta ditt navn, for å ta bort vår skam.’”

117 Men han sa: “Hvor herlig vil den lille grenen være, som unnslipper alle disse tingene! Den vil være ‘HELLIGET TIL HERREN’ på den dagen”, når virkelig ekte gjenfødte kvinner kjenner sin plass, selv om de blir ledd av, og kalt dumme og gammeldagse og alt mulig. Men, opptre som en kvinne, som en dame! Stå som en kvinne! Kle deg som en kvinne! Tal som en kvinne! Lev som en dame. Ja visst. Amen, det betyr, “la det skje.” Ikke bli redde. Det skader dere ikke. Ja vel.

118 Jesu egne ord sa hva som ville skje, denne store fremvisningen.

119 Han sa også: “I Lots dager.” Om du ønsker å skrive dette skriftstedet ned, det er—det er Lukas 17,28. Han sa: “De åt, drakk. De kjøpte. De solgte.” Vanligvis er dette legitime ting. Men se. Og—og de inntok dette, men de la hele . . . sitt sinn i det.

¹²⁰ Og i Lots dager var kvinnene så lavt nede i sin moral, at de ikke ble behandlet slik som kvinner skulle bli behandlet, men de ble fordervet, inntil de . . . det ble så vanlig, at kvinner ble så vanlig, at de—de, menn levde med menn. Den naturlige fordervelsen av kjønncellene hadde forandret sin stilling, på grunn av at kvinnene var blitt så billige.

¹²¹ For noen få dager siden var jeg over i Tucson, gikk for å få tak i et brød. Og det var en gutt som satt ute der, og to små gutter i en bil. En annen kom inn, tar en pakke sigaretter. Den gamle gråhårede mannen så ned, sa: "Hvem er disse sigarettene til, din mor?"

Sa: "Nei, det er til den gutten."

Han sa: "Er han gammel nok til å ha dem?"

Sa: "Ja visst."

Han så bakover slik som det. Og jeg stod der med et brød, og en liter melk, og ser på. Og han gikk, sa: "Ja vel", og han gav det til ham.

Han så tilbake på meg og sa: "Jeg tviler på det."

¹²² Jeg sa: "Han kan aldri bli gammel nok til å gjøre det. Han er altfor . . . Han er ikke gammel nok ved noen alder."

Han sa: "Jeg vil være enig med deg." Sa: "Har du problemer med å prøve og slutte med de?"

¹²³ Jeg sa: "Jeg begynte aldri med de." Jeg sa: "Jeg begynte aldri med det." Jeg sa: "Mine foreldre røkte og brukte tobakk, men Gud Herren bevarte meg fra det."

¹²⁴ Han snudde seg og så litt rart på meg, og han sa: "Vel, jeg synes det er en råtten skam i dag, å se hvordan . . ." Sa: "Pleide å være, vi satte kvinner på en pidestall." Sa: "Vi æret henne. Vi tok av hatten vår i hennes nærvær. Vi gikk nedover gatene, og menn som ville høre at noen gjorde en bemerkning om en viss dame, de ville slå ham ned." Ser dere? Og sa: "De æret kvinnene." Men han sa: "Sir, kvinner har brakt dette over seg selv." Sa: "Nå reiser de seg ikke opp. De pleide å reise seg opp; i en sporvogn, en dame kom på, enhver mann ville ta sin hatt av og la henne sette seg ned." Sa: "Nå er det dytting, trengsel." Sa: "De har ført det over seg selv." Og det er sannheten.

Denne djevelens hule fra Hollywood der borte produserte dette ut på TV og ukeblader, inntil tingen er blitt en stor diger suppe med uanstendighet. Det stemmer.

¹²⁵ Jeg vet dette ikke er populært å si, men det er en sann uttalelse. Det er Sannheten. Det er Herrens Ord, og også et varseltegn, at Kristus vil komme i denne generasjonen. Sa: "De som ser at dette skjer, skal ikke forgå før alle disse ting er fullført." Sa: "Både himler og jord skal forgå, men Mine Ord

skal aldri forgå.” Det er en advarsel. Det røde lyset blinker; la forhenget falle. Vi er ved tidens ende.

¹²⁶ Vi ser tegnene av Herren Jesus som helbreder de syke, oppreiser de døde, kaster ut onde ånder. Vi ser folket dannet til et hellig liv og helliggjort ved Den Hellige Ånd. Vi ser liv forandret. Vi ser store tegn. Vi ser mystiske tegn på himmelen, slik som flygende tallerkener. Pentagon, mange folk setter det opp på TV, skriver det opp. De vet ikke hva de skal tenke om det. Alle slags mystiske tegn! Herren Jesus kommer ned i form av en Ildstøtte, det er blitt tatt bilde av Ham, levende iblant oss, beviser at Han er den samme i går. . . .

¹²⁷ Vi ser alle disse ting skje. Vi ser kulden i menigheten. Vi ser denominasjonen vokser. “Når dere ser fikentreet, og alle de andre trærne, sette fram sine knopper.” Jøder vender tilbake. “Fikentreet”, jøder vender tilbake til sin nasjon, sitt eget land. Vi ser presbyterne, metodistene, baptistene, lutheranerne, pinsevennene, alle kirkene, “setter fram sine blader”, *vekkelse*. Han sa: “Bli rede! Dette er tiden.” Når vi ser at dette skjer, det er da Gud er fastsatt til å kalle Sine Utvalgte. Så, når du. . .

Et annet tegn. Sa: “Når dere ser at kvinnene blir ekstremt vakre, når dere ser at Guds sønner tar dem til hustruer, tar til seg hustruer, og gjør *dette, det* eller *hint*”, sa: “vit at dette er tegnet.” Vi er her.

¹²⁸ Nå, noe annet jeg hadde skrevet ned. Husk Lots to døtre. Ja, vi husker det, nede i byen Sodoma. Jesus sa her i Lukas 17: “Som det var i Sodomas dager.” Husk, at menn hadde misbrukt kvinner på en slik måte, inntil den naturlige omgangen ikke lenger var ønsket. Og, åh, det er fryktelig å si dette fra plattformen, men dette er. . . Hvis det i det hele tatt eksisterer Sannhet, burde den gå ut herfra. Og det er så ille i dag, at der er ti tusener ganger tusener av dem, i stadig økning overalt, fordervelse, sodomitter, slik som det var på den tiden. Fordi den naturlige bruk av menneskelig omgang til å produsere seg selv på jorden, er blitt så misbrukt, og så tråkket på, slik det er blitt, inntil begjæret etter det, svinner fort. Jeg vil si, innen enda ti eller femten år vil det være omtrent over, slik som det øker nå.

¹²⁹ Flotte uttalelser. Jeg hadde noe fra Edgar Hoover angående dette, men jeg vet ikke. . . Jeg tenkte jeg hadde det liggende her, men jeg har ikke det, angående hva han sa om det. Og nå finner vi ut disse tingene. Åh, du!

¹³⁰ Judas Brev, i hans lille, store Bok, som jeg kaller den, i det 7. vers, la oss bare lese det. Jeg ønsker å lese dette. Judas Brev, i det 7. Dette er den siste boken før Åpenbaringens Bok. Jeg har fått det notert ned her. Judas brev 7, vers 7. Mann og kvinne gir ekteskaps-løfter, bryter dem, går etter fremmed kjød! Hør.

. . . og slik var det med Sodoma og Gomorra og byene rundt dem. På samme måte gav de seg over til seksuell

umoral, . . . la seg etter fremmed kjød. . . . (Ser dere? Å du.) seksuell umoral, *la seg etter fremmed kjød. Disse er gitt som eksempler, som de lider under straffen i evig ild.* (Det vil si, å bli fullstendig fortært og tilintetgjort.)

¹³¹ Her for en tid siden i Los Angeles, ventet jeg, eller var ute på leirområdene. Jeg kjørte oppover veien. Og en—en liten dame, en vakker liten pike, meget pen, gikk oppover veien. Og jeg tenkte: “Hun må være på vei til en oppvisning.” Og hun hadde på seg en liten Western-kledning, bare omtrent—omtrent femten eller tjue cm bredt over fronten hennes, og en liten fem eller ti cm frynse som hang ned. Og høyt oppe på kroppen hennes, en liten lapp, bare omtrent nok til at du kunne rulle det sammen, og dekk enhver bit av det inn i hånden din, hengende over henne på denne måten. Med en cowboy-hatt på, og et par støvler med dusker på seg. Og meget attraktiv, jeg kunne se hvor enhver ung mann ville sladde med bremsene og alt mulig, for å stoppe for henne, som beveget seg vrikkende oppover veien.

¹³² Så jeg var i ferd med å snu mot teltplassen, og jeg dro oppover mot leirområdene. Så begynte jeg å snu rundt, for å dra tilbake. Jeg tenkte jeg ville stoppe, si: “Unge dame, jeg ønsker å tale til deg i navnet til vår Herre, Jesus Kristus. Selv om du er en vakker pike, det er ikke noe tvil om det, selv om du har en figur som ville . . . Sannsynligvis, du—du ønsker å høre at bremsene hviner. Er du klar over det at denne ånden som får deg til å gjøre dette, vil drive deg til en djevls helvete, hvor du vil plages gjennom tidsaldrene som skal komme? Er du klar over at denne lille vakkert formede kroppen, og disse vel plasserte kinnene og håret, de røde leppene, og så videre, kanskje om—om nye seks måneder, vil ormene krype inn og ut av denne velformede kroppen, her ute i støvet? Og den sjelen som er der inne i dag, vil være i en djevls pine.”

¹³³ Da, noe stoppet meg, som om Gud ville si: “Hvis du gjør det, vil de låse deg inn der borte i et fengsel.” Forstår dere? Slik er det. Da så jeg Billy komme ut og vinket, det var tid for å komme. Jeg hører dem synge, *Bare Tro*.

¹³⁴ Å du! Hvordan kan folk bli forhekset i slike ting som det? Det er fordi de ignorerer Guds Ord.

¹³⁵ Og en annen ting er forkynnere bak plattformen, som er knyttet til disse organisasjonene, som leser Dette og vet Det, de blir nektet å si noe om Det, fordi de ville da drive sin forsamling bort fra seg. Og menighetene ser etter medlemmer. Men Gud ser etter gjenfødte hellige av den Levende Gud, som vil skinne som stjerner. Gud hjelpe oss til å være ærlige og fortelle Sannheten, hva Jesus Kristus sa. Men dette er tiden vi lever i. Dette er tegnene som Jesus sa ville være, og vi ser det rett foran oss.

¹³⁶ Se nå, og Judas brev det 7. kapittel igjen, “Sodoma og Gomorra.” Å du, for en fryktelig ting! Ugift i forhold til kvinner,

“går etter fremmed kjød.” En mann som er gift med sin kone, de er—de er ikke lenger to, de er én. Og en mann som vil løpe ut etter en annen kvinne, han separerer seg automatisk fra sin kone. Og en kvinne som løper ut med en annen mann, hun er død for sin ektemann. Hun har fornektet sitt eget kjød; hun er skåret av fra ham. Det stemmer. På Dommens dag vil du måtte stå til ansvar for dette.

¹³⁷ Men i dag vil de ikke høre et slikt Budskap. Folket ønsker ikke å høre dette. De ønsker å bli behaget i sine ører. Nøyaktig hva Den Hellige Ånd fortalte meg den dagen jeg la ned den hjørnesteinen der, sa:

Forfynn Ordet! Vær rede i tide, og utide; . . .

For den tid kommer da de ikke skal holde ut den sunne lære; men etter sine egne lyster skal . . . hope seg opp lærere, og det etter hva som klør dem i øret;

Og . . . skal bli vendt fra sannheten, til eventyr.

Sa: “Når visjonen opphører, leser du Andre Timoteus 4.” Sa: “Ikke glem Andre Timoteus 4!” Og da visjonen forlot meg, jeg sto rett her på den 7. gaten, stod der, en nitten år gammel gutt, Guds røst talte ut i rommet og Han sa: “Andre Timoteus 4.” Det er nøyaktig hva det viste seg å være. Forstår dere? “For den tid kommer da de ikke skal holde ut den sunne lære.”

¹³⁸ Folk ønsker noe. Pinsevennene ønsker noe som kan klappe dem på ryggen, og la dem leve på den måten de ønsker. Og de kan spille pianoet med førti taktslag pr. sekund, og hoppe opp og ned, og danse til det; og kvinner gjør slik de ønsker, og mannen på samme måte. Presbyterne, metodistene, lutheranerne og baptistene, det er mang en oppriktig person i alle disse organisasjonene. Det er nøyaktig rett. Men dette systemet har fått dem så bundet, til de tenker at så lenge som de tilhører den menigheten, og deres navn er i disse bøkene, at de er på vei mot Himmelen. Ditt navn i en bok her på jorden vil ikke bety *noenting* for Gud. [Broder Branham knipset sine fingre—Red.] Ditt navn er nødt til å bli skrevet i Livets Bok hos Lammet, ved Jesu Kristi Blod, at dine synder er tilgitt. Det stemmer.

¹³⁹ Men de ønsker denne typen. Det er den slags pastor de ønsker inn. De ønsker ikke noe annet. Og når Gud i disse siste dager har stadfestet enhver Guddommelig gave, som er talt om i Bibelen, enhver gave som Jesus Kristus lovet, enhver gave, og ethvert tegn, og ethvert endetids-tegn. Alt som ble lovet i denne Bibelen, så langt som jeg selv kan se, er allerede blitt stadfestet foran nasjonen, og hun stuper videre mot helvete så fort som hun bare kan gå. Fortelle det til dem? De vil løpe videre, uansett.

La meg bare få noen få Skriftsteder til her, før vi avslutter. Ja vel. Åh: “Satt fram til evig undergang,” det er hva de er, sier Bibelen.

¹⁴⁰ Denne nasjonen ligger i denne samme tilstanden. Denne samme sosiale råttenskapen, denne nasjonen ligger i den i kveld. Dere vet det. Det er ingen spøk. Det er ikke et rykte. Det er Sannheten. 1. Mosebok 6, 12. “Alt kjød var fordervet, mennesket gikk sin egen vei,” i sin egen tankegang, ignorerer Guds lover. Det er slik mennesket gjør i dag. Mennesket ønsker ikke å høre Guds Ord. Folk ønsker ikke å høre Det. De ønsker å gå sine egne veier.

¹⁴¹ Jesabel nektet å høre Herrens Ord. Hun ønsket ikke å kalle denne gamle loet-aktige forkynneren, Elias, for sin pastor. Men han var hennes pastor uansett. Det er rett. Gud sendte ham, og han ropte ut sitt budskap. Om enn uten utdanning, de vet ikke hvor han kom fra, eller hvor han gikk hen. Han kom på scenen med Herrens Ord. Han brakte sitt budskap, som han forkynte, og han fordømte alt som var, ble kalt synd. Så denne moderne Jesabel hadde fordreid og forhekset folket, under sin trolldoms-kraft, inntil hele nasjonen var fordervet, og Elias stod alene der ute på fjellet. Gud sa: “Elias, ikke tenk slik. Jeg har fremdeles sju tusen der nede som er ærlige i hjertet.” Dette var hans andre rykk og det tredje, gikk tilbake etter dem.

¹⁴² Men husk, Gud var nådig, og Han—Han. . . Og Elias sitt budskap fordømte den vantro generasjonen. Noahs budskap fordømte den generasjonen, og brakte dom over disse som nektet å høre det, og forløsning til dem som trodde det. “Og som det var i Noahs dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme.”

¹⁴³ Første Mosebok 6, ignorerer Guds lover! De sier: “Guds lover?” Guds Ord sier i dag dette, i Bibelen. . .

Hør nå, jeg sier ikke dette til noen individuell person. Jeg er bare ansvarlig som din broder. Jeg er ansvarlig for å fortelle deg hele Sannheten, som den store Paulus sa før han dro: “Jeg har ikke unnlatt å forkynne dere hele Guds råd.”

¹⁴⁴ Nå, Bibelen sier i dag at kvinner ikke skal klippe sitt hår. Jeg bryr meg ikke om hvor mange forkynnere som sier at det er helt i orden; det er galt. Jeg bryr meg ikke om hvor mange kirker som står for det; Bibelen sier fremdeles at det er galt. “Det er en skam for henne å gjøre det.” Men de fortsetter å gjøre det uansett, fortsetter videre. Hva gjør de? I sine egne tanker gjør de seg vakre, de tenker at de er vakre.

¹⁴⁵ Guds Ord advarer, hun skal ikke gjøre disse tingene. “Hun skal ikke ta på seg et klesplagg, eller langbukse, eller noe som tilhører mannen”, men hun fortsetter rett videre akkurat på samme måte. Prøv å stoppe henne.

Sier: “Hva roper du for da, broder Branham? Hvorfor fortsetter du? Hvorfor, folk liker deg bedre hvis du ville. . .” Jeg bryr meg ikke om det. Jeg bryr meg ikke om hva folk tenker. Forstå meg rett, nå. Men jeg er interessert i hva Gud tenker, og *dette* er Hans Ord.

Ja, du forteller henne at det er galt å gjøre dette, hun vil fortsette rett videre og gjøre det uansett. Skjønner? Hvorfor? Kvinner i hele kristenheten gjør disse ting, og kirken synes ikke å bry seg noe om det. Hvorfor er det slik? Guds sønner har falt for lysten etter kvinnelig kjød og blod, og fornektet selveste Gud og Blodet som kjøpte dem, for å adskille dem fra disse urene tingene. Amen. Det er sannheten. Så hjelp meg Gud, det er Sannheten.

¹⁴⁶ Prøv å stoppe henne. Tror du Noahs forkynnelse hadde noen hindring? Nei, sir. Men hva er det? Det er en røst, Røsten. Og når vi alle er kalt til dommen, vil nettopp dette Budskapet som jeg forkynner i kveld møte meg rett der, Ord for Ord. Og da, hva vil du gjøre?

¹⁴⁷ Det er et blinkende rødt lys, de er i takt med tiden, stahet blant kvinnene. Vi skal . . . Vi vil bare få dette klart, fordi dette angår kvinner. Og dere undres på hvorfor jeg alltid roper ut om dette. Nå, jeg skal legge, har mange—mange Skriftsteder lagt fram her før jeg avslutter, og vise dere hvorfor. Og dette er grunnen til at jeg må stå trofast med dette Ordet, og enhver Guds tjener skulle stå trofast med Ordet. Du må stå, fordi det må være en røst et eller annet sted som roper ut mot det. Jeg bryr meg ikke om hva resten av dem gjør, du er ikke ansvarlig for dem. Du er ansvarlig som en individuell. Du står ikke ansvarlig som en metodist, du står ikke ansvarlig som en baptist, eller en pinsevevnn. Du er ansvarlig som en individuell til Gud, for ditt eget liv.

¹⁴⁸ Og vi ser disse tegnene, og likevel fortsetter de å gjøre det. Fortell henne at det er galt, se hva hun sier. Stahet! Det er nøyaktig hva Eva gjorde. Eva visste bedre enn å gjøre dette. Gjorde hun det? Hun hadde Guds Ord. Sa: “Den dagen du eter av det, den dagen dør du.” Vel, hvorfor gjorde hun det? Hun ønsket sin egen vei. Og hvorfor vil kvinner klippe sitt hår; hvorfor vil kvinner ta på seg disse klærne, og Bibelen sier at dette er bare nøyaktig hva de er forutsatt å gjøre? Og de tingene som de gjør, de er alle fordømt. Helt nøyaktig. Men hvorfor gjør hun det? Hun har fått sitt eget selv. Ja, sir. Hun skal ha sin egen vei. Og menigheten sier ingenting om det. Og menigheten er antatt å skulle være Jesu Kristi brud, og sier ingenting om det.

¹⁴⁹ Fortell en av dem om dette, vet du hva de sier? De kan si en slik ting som dette: “Ingen gammel Bibel skal hindre meg fra mine fornøyerelser.” Helt nøyaktig slik. Du forteller dem at det er skrevet i Bibelen. Åh, de sier kanskje ikke disse ordene, men det er hva de uttrykker.

Hørte du noen gang det gamle uttrykket, “Handlinger taler høyere enn ord?” Vel, nå, gjør det? Handlinger taler høyere enn ord. Det er det samme hva du sier, ditt—ditt liv taler så høyt, til de ikke kan høre ditt vitnesbyrd. Som jeg sa denne formiddag, bare hopp så høyt som du lever. Skjønner? Dine handlinger taler

høyere enn dine ord. Og du kunne like godt komme ut og si det, fordi deres egne ord taler. Dine—dine ord, det er det samme hva det er, dine handlinger forteller hvem—hvem du er.

Om du snakker noe annet enn det du virkelig er, da blir det hyklteri. Jesus sa: “Dere hyklere! Hvorledes kan dere si gode ting, når ut fra hjertet taler, ut fra hjertet taler munnen?” Ser dere, de sa ting de ikke mente.

Kvinner ser dere, sier dette, å du: “Jeg vet hvordan jeg skal ha det gøy.”

¹⁵⁰ Hva skjer? Ut fra ekteskapet. . . Her er et annet sted i Bibelen. Ut fra ekteskapet lyder løftet, “Adlyde.” Hm! Adlyde? Hm! “En som tar vare på hjemmet, dydig, av gode gjerninger.”

Hun ler deg i ansiktet og går til pudderdåsen, til en eller annens kontor. “Min mann. . .” Jasså. Åh, jeg tviler på det.

Dere ser politiet i dag, slik en skam, sette kvinner i politistyrken. Om ikke dette er et kjennemerke på—på uanstendighet i enhver by! Så mange menn er uten arbeid, og de må sette disse kvinnene ut der, når Bibelen sier at hun skal “bli hjemme og være en dydig forvalter i hjemmet.” Men hun tar hånd om alle sjefens bøker, og dine også. Ja visst. Det stemmer.

Jeg taler ikke om gode kvinner nå. Jeg kaster ikke dette på dere kvinner som virkelig er gudfryktige kvinner. Gud velsigne dere. Dette er på lydbånd, og overalt ellers.

Men jeg taler om at hvor du finner én slik som det, finner du femten hundre som er på den andre måten. De vil ikke høre på ett Ord. “Behold din Bibel! Prek det til deg selv. Vi vil ikke høre det.” Adlyde? Åh!

¹⁵¹ Hun kunne si dette, “Fortell du dine bibelhistorier til noen andre. Behold din Gud til noen andre og la meg være i fred. Hva roper du til meg om? Jeg ba deg aldri om å si disse tingene.” Jeg vet det, men Gud gjorde det. Forstår dere? Så det er alt.

¹⁵² Så de fordrer fremdeles veien. Akkurat slik som de gjorde i Herrens dager, akkurat som de gjorde den gang, slik gjør de i dag, akkurat det samme. Det har ikke forandret seg. Det forandrer seg ikke. Det kommer ikke til å forandre seg.

¹⁵³ Ungdomskriminalitet får til slutt hennes barn. Fengelet får noen av kvinnene og mennene, og helvete tar det alt sammen, det er nøyaktig rett, svelger dem alle sammen til slutt. Så, forkynnelsen ser ut til å gå rett forbi dem. De lytter ikke på Det. De skal ha sin egen. . . Du kan fortelle dem at Bibelen sier *Dette*. De sier, “Behold din Bibel. Vi skal ha våre fornøyer.”

¹⁵⁴ Jeg kan høre noen av dere søstre si nå, kanskje ikke akkurat nå, men høre dere si: “Hvem, jeg, adlyde min mann? Hm! Jeg vil få ham til å adlyde meg.” Men det er der dere har feil. “Bli hjemme, dydig? Jeg bryr meg ikke om hva Bibelen sier om det, la

meg være i fred!” Hør, søster, dette var ikke i, der tilbake i den mørke middelalder, det er røsten av i dag. Dette hendte ikke bare slik, der tilbake før syndfloden, det hender også i dag. Det er den samme tingen.

¹⁵⁵ Igjen sier de, “Jeg er en moderne kvinne. Jeg lever i Amerika.” Vel, det er ikke mer enn at du lever i en grisebinge. Det ville ikke gjøre den minste forskjell for Gud, hvor du levde. Du er det som du er i ditt hjerte. Det stemmer. Og ikke tro at du er så moderne, søster, at du er en av disse moderne kvinnene, som dere gjerne vil si i dag. Du er fra langt tilbake i tid, ifølge denne Bibelen, i de mørkeste stunder, i tiden før syndfloden. I Noahs tid, det var da de gjorde de samme tingene. Så du er ikke så veldig moderne, likevel, er du? Ser dere? Det var slik de oppførte seg i tiden før syndfloden. Forstår dere? Og det er slik de oppfører seg i dag, altså må det være en ny mørk tidsalder igjen, tilbake i det store hinsidige mørket.

¹⁵⁶ Og dere menn som vil la deres kone gjøre dette, dere er ikke lenger Guds sønner. Nei, dere har på en måte falt inn i Sodoma, det er riktig, lar kvinnene herse rundt med dere. Åh, du!

¹⁵⁷ Jeg vet ikke om jeg skal si dette eller ikke. Jeg bør heller gå forbi denne delen. Men, ja vel. Dette er fryktelig, men bare helt i samsvar med denne tidsalderen som vi lever i. Ser dere at det røde lyset er på, blinkende? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Herrens trompet skal lyde, og tid skal ikke være mer,

Og evig morgen bryter frem, klar og skjønn;
Da skal Hans utvalgte samles (fra jordens støv)
til sine hjem bakom skyen.

Åh, for en dag det vil bli! Ja vel. Å, ja visst!

¹⁵⁸ Gå tilbake i Sodoma. Ikke bekymre dere, det er en atombombe som venter, for å renske det opp, alt sammen, det stemmer, renske opp hele verden. Den vil gjøre det. Og så vil det alt sammen bli fornyet igjen, slik vi så under det Sjette Segl, til en forløst gruppe mennesker som har akseptert den Herre Jesus, som er blitt kristne, som har kvittet seg med sine lyster og sine skikker av denne verden, og er kommet til Jesus Kristus, og ser på Ham og Ham alene; i Hans ydmyke, enkle program, å komme og tro på Ham, og motta Evig Liv. Og hvis du sier du har fått Evig Liv, og er uenig med denne Bibelen, ditt evige liv er ikke det Evige Livet som Gud gir. Du er forført, av død, og ikke av Liv. Det stemmer.

¹⁵⁹ Nå, åh, “Frykt Gud og hold Hans Ord, for dette er det fulle budet.” De røde lys blinker, og tiden er for hånden. Som det var i Noahs dager, ser dere, de tok den legitime tingen og forvrengete det. De tok spising, og de tok drikking, og de satte opp bebyggelse, og de tok alle disse andre tingene, og forvrengete det. Nå, Jesus forventer at vi skal bygge et hjem, skjønner; men

se bare hva som har skjedd i dette. Spise, Han forventer at vi skal spise, det er rett; se hva som har skjedd i dette. Drikke, vi forventer å drikke vårt vann, og hva vi ellers må gjøre; men i stedet for det, tok de det i drinker og likør, og alt annet, og cocktails, og bringer sine kvinner inn. Ser dere?

¹⁶⁰ Og hva med befolkningsøkningen, slik det var i Noahs dager? Hva med kvinnenens skjønnhet som stadig øker, mer og mer? Ser dere? Rødt lys!

Hva med den tiden da kvinner ville komme, når de ønsket å være på den måten som de var, “egenrådige, hovmodige”, og alt annet, kunne ikke fortelle dem noenting? Forkynn Ordet til dem, de vil fortsette rett videre og gjøre det uansett. Ser dere?

Hva vil skje? Bare nøyaktig slik som det var i Noahs dager. En dag vil nådens dør bli lukket. Da sier Skriften, “Helligdommen blir fylt med røyk”, det betyr at Mellommannen har gått bort fra den. Og så lenge som Lammet fremdeles er bak der . . . Som jeg sa denne morgenen, eller et sted jeg forkynte at, så lenge som Lammet er der for å gjøre forbønn, er der fremdeles nåde. Men hvilken sikkerhet har vi, når vi ser at toget allerede er i stasjonsområdet, når vi ser Herrens Komme, det blinkende lyset?

¹⁶¹ Slik som jeg kunne tale om forskjellige ting idet vi vet at Han lovet å gjøre det, her i de siste dager, og vi ser det rett foran oss. Og da vi ser dette emnet i kveld, av et annet rødt blinkende lys, om det som pågår blant vår kvinner, og tingene slik de gjør det. Vi ser at det peker, enhver—enhver milepæl, alt mulig, enhver magnetnål, et hvert kompass er satt rett på Hans Komme. Vi er ved enden. Det er ikke noe annet som jeg vet skal skje, foruten Herrens Komme.

¹⁶² Og nå, min kjære venn, som er på utsiden av Kristus, hva tenker du om dette? Stoler du bare på . . . Oppriktig talt venn, jeg ønsker å stille deg et enkelt spørsmål. Stoler du bare på en liten følelse du hadde, eller noe, kanskje noe du hadde? Kanskje du ble lykkelig en gang, og danset rundt over hele plassen, slik som mange av holiness og pinsevennene, og Nazarenes og Pilgrim Holiness. De tror at hvis de blir glade nok til å danse, er det tingen. Og så klipper du håret ditt, og går med shorts? Ville Den Hellige Ånd få deg til å gjøre det, samtidig som Han fordømmer det i Bibelen?

¹⁶³ Hva med dere som sier: “Vel, jeg tilhører menigheten. Jeg er pinsevenn. Jeg er en metodist, eller hva enn jeg er. Jeg er medlem! Min mor er et trofast medlem av menigheten. Jeg har vært et trofast medlem?” Og selve den ånden som er på deg, får deg til å gjøre de tingene, som denne Bibelen fordømmer at du skal gjøre. Skjønner?

Du sier: “Jeg har talt med tunger, broder Branham. Nå, ikke grip tak i dette. Jeg talte med tunger, og det er beviset på Den Hellige Ånd.” Hvis ditt liv . . . Hvis du fremdeles klipper ditt hår,

hvis du fremdeles gjør disse ting som Bibelen sier at du ikke skal gjøre; du kan tale i tunger hele dagen og hele natten, og det har fremdeles ikke noe med Gud å gjøre. Treet er kjent ved sin frukt.

¹⁶⁴ Jeg blir gammel. Jeg vet det. Hver dag får jeg en ny smerte og verk. Det gjør vi alle. Du kan like godt fortelle sannheten. Jeg tenkte: "Gud, ikke la meg . . ."

En av de sørgeligste tingene er å se en mann eller kvinne som aldri har akseptert Kristus, og bare lever som et gammelt mosegrodd menighets-medlem, mer ussel enn satan selv, og se ham der ute, gretten for et eller annet, "Vel, jeg sier dere, jeg tror ikke på noe . . ." Gud, aldri . . . Det er en—det er en . . . Det er den grusomste kronen som satan kan krone et liv med. En gretten gammel kvinne, omtrent seksti eller sytti år gammel, med fett hengende ned under hennes armer, og rynker over hele hennes ansikt, og hennes hår er klippet i lag, i fire eller fem forskjellige farger, og sprader omkring i en liten shorts; om det ikke er satans kroning, så har jeg aldri sett den, på samme måte med en gammel gretten mann.

¹⁶⁵ Åh Gud, jeg vet at jeg . . . Gi meg nåde til å aldri klage. Så jeg ønsker at mitt liv, Herre, jeg ønsker at mitt folks liv . . . Gud, gi at våre liv kunne bli kronet, uansett om vi lider, hva enn som skjer, hvor mange som vender seg imot meg.

Jeg vet denne ene tingen i mitt liv, ettersom jeg blir eldre, mine venner, strømmen bak meg vil snart renne ut, smalere og smalere, ettersom jeg går nedover veien. Og jeg vet én ting, det vil skje etter en tid, at der vil ikke være noen som kommer til meg og sier . . . spør meg om råd. De som kjente meg i mine yngre dager, er reist videre, hvis jeg skal leve. Mine venner vil bli færre og færre ettersom jeg nå blir eldre.

¹⁶⁶ Og jeg vet at en dag må jeg dø. Jeg håper at Gud aldri lar satan krone meg som en gammel gretten, ufølsom mann, og min kone, en gammel sytende kvinne, eller du eller din kone på den måten. Jeg ber, broder, at våre liv vil bli kronet med Ådens frukter; kjærlighet, glede, langmodighet, vennlighet, tålmodighet, Sannhet, tro i Den Hellige Ånd.

¹⁶⁷ Mitt liv blir svakere. For omtrent trettifem år siden stod jeg her på talerstolen, som en liten gutt. I kveld er jeg en gammel, grå i håret, flintskallet, hengeskuldret; jeg er brutt ned. Mitt liv renner ut og trådene som jeg går på blir skrøpelige. Som jeg beveger meg nedover strømmen blir mine venner færre. Og etter en stund vil det kanskje skje, at jeg—jeg ikke vil glede meg over sangene slik jeg pleide; og kanskje mine barnebarn, barna vil måtte si: "Ikke gjør bestefar nervøs." Slik kan det bli hvis jeg får leve.

¹⁶⁸ Så vil jeg fortsette videre nedover til jeg ikke kan klare å komme opp av stolen. Så en morgen vil tåken komme inn i rommet, jeg vil bli flyttet over grensen til døden, som kommer

for å ta meg. Han kan bare ta meg ved hånden og lede meg over til min Mester. Han er ikke min slave-driver. Jeg er ikke hans trell. Han ble min trell. Kristus beseiret døden for meg. Og den ene tingen som han kan gjøre er å trekke meg inn i nærværet til min Skaper. "Da dette jordiske tabernakelet blir oppløst."

¹⁶⁹ I det øyeblikket når en mor gjør seg klar til å ha en baby, legg merke til, det er det samme hvor ondskapsfull hun har vært, og hvor ussel. Dere vet, en stund før den babyen blir født blir moren mild. Hvorfor er det slik? Når disse små musklene i dette morslivet får rykninger og hopper slik som det, er der et himmelsk legeme som venter på det. Og når det er forløst fra moren, doktoren eller jordmoren, hvem det enn er, som må ta det opp og gir det et sjokk, dasker det, ryster det, eller noe, og da fanger det opp livsånden. Og den lille engle-ånden kommer inn i det, livsens ånde, og det blir en levende sjel. Og når vi har Kristus i vårt hjerte, og Kristus blir virkelighet i vårt hjerte, det er en liten baby. "Hvis dette jordiske tabernakelet oppløses. . ."

¹⁷⁰ Jesus sa i Johannes 14. Idet jeg avslutter vil jeg si dette. Han sa: "La ikke deres hjerte forferdes; Hvis dere tror på Gud, tro på Meg. I min Fars Rike er det mange tabernakeler. Jeg går for å gjøre i stand et sted for dere." Når dette jordiske tabernakelet oppløses, så har vi et nytt. "Jeg går for å gjøre i stand et sted for dere, for der Jeg er, der skal også dere være." Ønsker å være sammen med Ham.

¹⁷¹ Da vet jeg, dette lille barnet, Kristus, gjennom den nye fødselen som er blitt formet; når alt annet liv rives løs, alt dødelig liv og alle ting er borte, da er det nødvendig med noe til å ryste meg, og det kreves død. Død gir deg sjokket, da den treffer deg, men den bare gir deg en ny fødsel inn i et nytt Rike, over på den andre siden hvor det ikke er noen sykdom, sorg, ingen høy alder, eller noenting. Gud hjelpe oss.

¹⁷² Venn, hvordan kan du noensinne avvise noe slikt, vi ser at det ikke er noe håp i verden, utenom Jesus Kristus? De røde lysene blinker.

Nasjonene bryter sammen, Israel våkner opp, Tegnene som Bibelen forutsa; (kvinner klipper sitt hår, går med shorts; det røde lyset er på, ser dere.)

Hedningenes dager er talte, opprevet og tynget; "Vend tilbake, O dere adspredte, til deres eget."

Forløsningens dag er nær,
Menneskes hjerter svikter på grunn av frykt;
Bli fylt med Ånden, ha din lampe trimmet og klar,

Se opp, din forløsning er nær!

¹⁷³ Jeg elsker Ham. Jeg ønsker at du skal elske Ham. Så, mens vi bøyer våre hoder bare et øyeblikk, i bønn, idet vi avslutter.

De røde lysene blinker. Signalet er på. Herrens Komme er for hånden. Han taler til nasjonene. Han taler til folket. Han taler gjennom tegn og under. Slik som vi tok Sodoma, og viste hvordan den Engelen kom til Abraham, de tegn Han utførte like før ilden falt, vi ser dette.

¹⁷⁴ Han sa: “I Lots dager, de bygde, de solgte.” Se på det i dag. “Og som det var i Noahs dager”, kvinner som ble vakre, Guds sønner som faller, menneskelig kjød som blir tilbudt i form av kvinner, og alle disse ting som skjer, som vi har talt om i kveld. Lyset blinker, Herrens Komme er for hånden. Er du fremdeles kun et menighets-medlem?

Er du sikker, min venn? Hvordan vet du om du vil leve natten igjennom? Se på broder Way, som står her denne morgenen, på et øyeblikk, han bare snudde seg rundt for å håndhilse på noen, og falt død om der han stod. Gud er kanskje ikke så god mot deg at Han gir deg en ny anledning. Du vet ikke hvilket minutt som dette hjertet slår sitt siste slag. Tenk på det.

¹⁷⁵ Kristi Komme blinker sine tegn. Se på dem. Se om det jeg har fortalt dere i kveld. . . Det er kanskje ikke så veldig populært, men det er Sannheten. Det er hva Gud sa, og her er vi.

¹⁷⁶ Kvinner ønsker ikke å bli hjemme. De ønsker ikke å ta vare på sine familier. De bare leier en barnevakt, og går ut til en fest et eller annet sted. Ungdomskriminalitet, alt mulig skjer; klipper sitt hår, går med shorts og sminke. Det øker stadig, de blir vakrere og vakrere. Menn, Guds sønner, faller. Det er en snare som satan bruker, får Guds sønner til å falle inn i dette. Nøyaktig slik som Jesus sa. Det er nødt til å skje. Han sa det ville være der, og her er det. Han sa: “Når disse ting skjer, denne generasjonen vil ikke forgå”, og det er førti år, “inntil alle disse ting er fullbyrdet.” Tenk på det.

¹⁷⁷ Er du fremdeles bare et menighets-medlem? Har du gjort feil? Se etter og gransk ditt liv i kveld, menn og kvinner. Se på deg selv, se på dine egne feil. Hva om, i din nåværende tilstand nå, hvis Kristus var på jorden og forkynte dette? Du sier: “Hvis—hvis Han hadde, hvis jeg hadde hørt Ham tale dette, jeg—jeg ville ha omvendt meg.” Hvis du ville det, Dette er Hans Eget Ord i kveld, ville du gjøre det nå. Hvis du er uten Gud, og du vet. . .

¹⁷⁸ “Åh”, sier du, “Jeg tilhører en menighet. Jeg har talt i tunger. Jeg—jeg. . .” Nå, vi legger dette til side. Se på deg selv, sjekk nå ditt liv med Guds Ord. Er du den personen som går vekk og sier: “Jeg bryr meg ikke om hva Bibelen sier. Broder Branham, jeg tror du tar feil?” Det er ikke jeg som tar feil. Hvis det er noe galt med det, er det Ordet.

Og du kjenner ikke Gud ennå, og hvis Jesus skulle komme i denne time, er du ikke sikker på at du ville være rede til å dra. Hvorfor vil du sløse det bort, når du ser at døden er så tett på, når du ser at enden er så nære?

179 Hvis det er noen her, med deres hoder bøyd nå, som ønsker å bli husket i bønn, idet vi avslutter, vil du bare løfte opp din hånd og si: “Broder, be for meg.” Gud velsigne deg søster. Gud velsigne dere, broder, søster. Åh, bare over hele bygningen.

180 Det er tingen, la oss bare ta en liten ransaking nå. Dere søstre nå, med all god tro og håp, bare tenk over dette. “Har jeg virkelig adlydt Gud? Faktisk, hvor er mitt begjær? Broder Branham, jeg—jeg—jeg—jeg gjør fremdeles disse tingene. Jeg—jeg føler meg vel. Jeg føler meg lykkelig.”

Vet du at hedningene føler seg like så lykkelig? Vet du at en drukken mann er like så lykkelig under likør som du er, likørens påvirkning? Og hvis du er lykkelig under noe som er i motsetning til Guds Ord, så er det djevelen. Hvis du sier: “Jeg er tilfreds i min menighet”, og du hører Guds Ord forkynt, og ønsker ikke å være i overensstemmelse med Det, da er du inspirert av den gale tingen, det er det samme hva din inspirasjon er. Jeg har sett dem skrike, og hoppe og rope, og—og alt mulig, og drikke blod av en menneskeskalle, og kalle på djevelen, det er sant, bare så lykkelig som du noen gang kunne være. Hedenskap produserer like så mye psykologi som noe annet, sinnets psyke. Men erfaringen med Kristus er av hjertet, som forandrer hele skikkelsen, forandrer personen til en ny skapning. Tenk nå godt over dette.

181 Se på deg selv. Bare forestill deg et speil foran deg, du ser på deg selv. “Er jeg ærlig? Er jeg oppriktig? Tjener jeg virkelig, i mitt hjerte, tjener jeg Herren?”

182 Si: “Jeg tjener Dette.” Og se inn, dere kvinner med kortklippet hår, har på seg shorts. Se på deg selv, som gjør disse ting. Se på deg selv, mann, som lar din kone gjøre det; Si: “Er jeg en sønn av Gud? Er jeg en Sodomitt?” Dere kvinner si: “Er jeg virkelig en moderne kvinne, eller er jeg noe fra før syndfloden, som Jesus sa ville være her tilbake igjen i de siste dager?” Tenk over det. Se på deg selv.

183 Se, ditt eget vesen uttrykker hva du er. Og hvis du ikke er rett, vil du være ærlig nok til bare å . . . Vær ærlig nå, løft opp din hånd, si: “Kristus, jeg holder ikke min hånd opp til broder Branham, eller til noen annen person, men til Deg, men jeg er feil. Tilgi meg. Broder Branham har lovet å be for meg, jeg skal nå løfte opp min hånd, si: ‘Jesus, vær meg nådig i kveld. Frels meg for Kristi skyld. Jeg ønsker ikke å gå fortapt. Hele dette livet som Du har gitt meg, det ville være en fryktelig ting, hvis jeg—hvis jeg bare kaster det bort, når jeg har denne gyldne anledningen i kveld til å virkelig se med mine egne øyne, at de røde lysene blinker på alle sider; om Herrens Komme, løftet at Han ville vise disse tegn Han ville helbrede de syke, Han ville oppreise de døde, Han ville kaste ut djevler, der ville være en veldig, en . . . bare noen få mennesker, bare en minoritet som verden ville gjøre narr av, som blir kalt med nedverdige navn, og så videre, som det.”

¹⁸⁴ Og de må kalle oss med dårlige navn. De må kalle Sannheten med dårlige navn. Jesus sa: “Hver den som taler et ord imot Menneskesønnen, det skal bli tilgitt, når Han gjør akkurat det som dere ser blir gjort.” Han sa: “Men hver den som taler imot Den Hellige Ånd, når Han kommer for å gjøre de samme tingene, det vil aldri bli tilgitt i denne verden.” Ser dere, de må gjøre det. Der må være et Budskap som dette for å få folk til å gjøre narr av det, for å vise Guds rettferdighet til å fordømme hele verden og ødelegge den.

¹⁸⁵ Mens det er nåde, og noen står i bresjen, Jesus Kristus, og der er en åpen dør i kveld, vil du ikke motta Ham, min venn?

¹⁸⁶ Vanligvis nå, er det at en kommer til alteret. Det er helt i orden. Jeg har ingenting imot det. Men Skriften, den sier: “Så mange som trodde ble døpt.” Av hele ditt hjerte, hvis du vil overgi ditt liv til Jesus Kristus, rett der du sitter, rett der hvor Han talte til deg, da du løftet opp din hånd!

¹⁸⁷ Den samme Gud som kunne kalle denne mannen tilbake til livet, som lå død rett foran meg denne morgenen, for å stadfeste for dere at jeg forteller dere Sannheten. Hvem kan oppreise de døde uten Gud? Det er riktig. Så det er ikke deres—deres lille nedbrutte pastor her, det er Kristus som elsker dere. Og Han tilkjennegir til dere i kveld: “Dere har hørt Sannheten. Dere har sett Sannheten. Det er fra Mitt Ord. Dere har sett Mitt Ord kalle tilbake. Dere ser Mitt Ord forutsi disse ting. Dere ser det skje, bare helt nøyaktig gjennom alle disse årene, uten én feil.”

¹⁸⁸ Hva vil du nå gjøre med Jesus, mens det røde lyset blinker? Hvorfor gjør du ikke slik, kast fra deg denne usle posen med verdslige peanøtter! Hvorfor kaster du ikke fra deg dette ukebladet, med *Sanne Historier*, og dette avskyelig skrapet som du drar din sjel igjennom hver dag! Hvorfor fjerner du ikke denne TV-en i hjørnet, snur den rundt, hvis den holder deg borte fra menigheten! Hvorfor legger du ikke tilside enhver byrde som så lett besetter deg! Hvorfor løfter du ikke ditt hjerte til Kristus og sier: “Kristus, i kveld er jeg ferdig. Jeg gjør meg rede. Jeg ser at Du kommer. Jeg tar opp kofferten, Guds Bibel, som er pakket med Evg Liv, og fra nå av, vil jeg leve av Denne!” Vil du ikke gjøre det, mens vi ber?

¹⁸⁹ Vår Himmelske Far, ikke for å være uhøflig, på ingen måte, Herre. Men Budskapet peker på tiden, ikke på enkeltpersoner, ikke på noen spesiell person, men det peker på tiden. Det er et tidspunkt som Den Hellige Ånd synes å presse meg til å ta dette opp på lydband. Slik som vi mange, mange ganger over denne talerstolen hvor vi har vist frem Lots dager, Sodomas dager, de dagene som Jesus talte om, tidens tegn, Herrens Komme, slike ting som det. Og så, etter alt dette, at jeg har talt så hardt imot denne tidens kvinner, og rundt om i landet, da, Far, tenkte jeg det ville være Den Hellige Ånd som talte til meg, at jeg skulle

fortelle folket hvorfor jeg har gjort dette. Det er på grunn av at Ditt inspirerte Ord har så nøye gransket i mitt hjerte, til jeg bare ikke kunne være stille.

¹⁹⁰ Omkring femti eller syttifem hender ble løftet opp i bygningen, Far, over et enkelt, beskjærende Ord fra Herren. Men det brakte dem dit at de ble rystet, for å la dem vite at fløyten blåser; alle de hellige blir samlet sammen; nasjonene blir revet i stykker; tegnene på Gjenkomsten; de røde lysene blinker. Og vi ser, ved handlingen, henvist til våre kvinner i kveld, om denne tiden, at på den måten Bibelen sa de ville være, og her er de.

¹⁹¹ Jesu Kristi ufeilbarlige Røst advarte oss at vi skulle se på Noahs dager og sammenligne det med den tiden vi lever i. Og så, når vi ser disse ting skjer, kvinner blir vakre, og Guds sønner som tar dem, og hvordan disse tingene ville være, da vet vi at den generasjon vil se Herrens Komme. Da gjenkjenner vi det blinkende lyset, Hans komme er nær.

¹⁹² Himmelske Far, jeg ber om at Du vil velsigne enhver som løftet opp sin hånd. Jeg—jeg bare ber denne ydmyke, oppriktige bønningen og jeg vet at Du vil høre meg. Du var så god mot broder Way denne morgenen, til å la en ydmyk liten bønn starte det hjertet til å slå igjen, en oppriktig kjærlighet for en broder som var falt inn i sin kones fang, en kald og død skikkelse. Herre, la folket i kveld vite at å være død i synd og overtredelser; er mye mer farlig enn å dø en fysisk død, for det er ingen som kan gripe deg på det tidspunktet, dersom du passerer bortenfor forhenget i synd og overtredelser.

Gi i kveld, Herre, at enhver sjel som løftet opp sin hånd; jeg ber denne bønningen i den Herre Jesu Navn; at det vil bli slik en omveltning som kommer til deres liv, at det vil være slik en virkning i deres hjerte, den hensikten i deres hjerte at de ikke lenger vil synde mot Gud, at de vil stå, fra denne time, på Guds evige velsignede Ord, og bli matet ved Den Hellige Ånd, og ledet inn på Livets sti, dag for dag ettersom de vandrer videre fra denne time, etter dette.

¹⁹³ Nå, himmelske Far, kanskje jeg aldri får se dem, kanskje jeg aldri kan fysisk få håndhilse på dem her på denne jorden, selv om jeg gjerne ville gjøre det. Men Herre Gud, jeg ber om at denne bønningen vil bli besvart. Og du sa i Ditt Ord: "Den som vil høre Mitt Ord, og vil tro på Ham som sendte Meg, har Evig Liv; og skal ikke komme til dommen, men er gått over fra døden til Livet". På min ydmyke måte av å bringe Guds Sannhet, i kveld, mange har hørt Ordet. Nå, Du lovet at Du ville frelse dem, og de "skulle ikke forgå", at ingen kunne ta dem ut av Din hånd, at Du ville oppreise dem i de siste dager, ikke ett hår på deres hode skulle forgå. Du lovet det.

¹⁹⁴ Nå, som en forbeder, som en tjener, Herre, og som en broder for—for dem, jeg—jeg ber denne bønningen, og plasserer dem inn i

Guds hender, slik at intet ondt noensinne skal være i stand til å komme til dem, og satan ikke vil ta dem bort fra Guds hånd. De er Dine trofeer. Og jeg stoler på at du vil gi dem et langt liv, og hvis mulig, la dem se den Herre Jesu Komme. Må de gå herfra i kveld, og være sjelevinnere, til å fortelle andre, og bringe dem til en frelsende kunnskap om Kristus. Gi det. Det er alt i Dine hender, Far. I Jesu Kristi Navn.

¹⁹⁵ Og mens vi har våre hoder bøyet bare et øyeblikk. Jeg undres om det er en slik person tilstedeværende nå, som følte at, mens vi var i bønn, at—at noe uvanlig hendte i ditt hjerte, og du føler at fra nå av, at du kommer til å leve et innvidd liv til Kristus, og du ser at Herrens Komme er for hånden, du tror at det jeg forkynnte var Sannheten, om dette blinkende røde lyset, om tingenes tilstand. Og—og du forstår at det er Herrens Ord, fordi det er Kristus, og du tror, at du fra i kveld av, vil leve et bedre og nærmere liv til Kristus, på grunn av den bønningen som du ba i kveld, og den bekjennelsen som du gjorde. Så, med ditt hode bøyd, du bare løfter opp din hånd, si: “Jeg tror det. Fra denne kvelden vil jeg leve et annerledes liv.” Gud velsigne deg. Det er fint. Det er bare vidunderlig. Jeg tror jeg kan si at praktisk talt alle, muligens, som løftet opp sin hånd for litt siden, løftet sin hånd på nytt, at de har akseptert det.

¹⁹⁶ Nå, hvis du aldri er blitt døpt i Jesu Kristi Navn, til tilgivelse av dine synder, husk, “Der er ikke noe annet Navn under Himmelen, gitt blant mennesker, ved hvilket du må bli frelst, foruten Jesu Kristi Navn.” Husk det, Der er bare én Brud, Kristi Brud, og hun bærer Hans Navn.

¹⁹⁷ Nå, hvis du aldri er blitt døpt ved nedsenkning i vann, i Jesu Kristi Navn, la meg som Hans tjener . . . Hvis Gud har bevist for deg ved tegn og under, og ved Sitt Ord, at jeg taler Sannheten; jeg byder deg slik Paulus gjorde, i Apostlenes gjerninger 19, da han fant en flokk baptister. De var blitt døpt av Johannes Døperen. Han sa: “Har dere mottatt Den Hellige Ånd etter at dere trodde?”

De sa: “Vi vet . . . ikke om at der er noen Hellig Ånd.”

Han sa: “Så til hva ble dere da døpt?”

De sa: “Vi er allerede blitt døpt, av Johannes Døperen, ute i Jordan, den samme mannen som døpte Jesus Kristus.”

¹⁹⁸ Det ville være en vidunderlig dåp, men Paulus sa: “Den er ikke god nok nå.” Han bød dem at de måtte døpes om igjen i Jesu Kristi Navn, Apostlenes Gjerninger 19,5.

Og Paulus sa: “Om en Engel kommer ned fra Himmelen og forkynner et annet evangelium enn Dette som jeg har forkynt, la ham være forbannet”, Galaterne 1,8. Deretter gjentok han det igjen, sa: “Som jeg har sagt, så sier jeg igjen. ‘Selv om en Engel’”, for ikke å snakke om en forkynner, biskop, pave, eller hva det måtte være, “om en Engel kommer ned fra Himmelen, en—en

Kjerub ned fra himlene, og forkynte et annet evangelium enn Dette, la ham være forbannet.”

Så, jeg byder deg, om du aldri er blitt døpt i Jesu Kristi Navn, mens vannet er i bassenget, og kappene venter, kom og bli døpt, “påkall Herrens Navn, og dere skal motta Den Hellige Ånds gave; for løftet er til dere, og til deres barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud skal kalle.”

¹⁹⁹ Vår Himmelske Far, nå er det opp til Deg. Å overbevise mennesker, jeg forsøker; men å få mennesker til å handle, det kan jeg ikke. Og Du arbeider aldri mot et menneskes vilje; for dersom en mann eller kvinne er forutbestemt til Evig Liv, når Guds Lys overstråler den sæden, vil den komme til liv. Så, hvis det er Liv blant oss i kveld, Far, som Du overstrålte med Ditt Lys, og de har sett Sannheten, må de vandre ydmykt og med mildhet til bassenget, for å bli døpt inn i Din elskede Sønnns Navn, Jesus Kristus.

²⁰⁰ I hvilket vi vet at enhver person i Skriften måtte bli døpt, og døpt om igjen. Disse som ikke var døpt i Jesu Kristi Navn, måtte bli døpt på nytt. Og den store apostelen, som hadde nøklene til Kongeriket, sa på Pinsefestens dag: “Omvend dere, enhver av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn, til syndenes forlatelse, for at deres synder kan bli tilgitt, og deretter er løftet om Den Hellige Ånd til dere.” Gi at det vil bli utført i kveld, i fullt mål, Far.

²⁰¹ Jeg overgir dem til Deg nå. “Ta disse få ord og mitt hjertes meditasjon, og må det være akseptabelt i Dine øyne, O Herre.” Og ankre på Dine barn, og gi dem Evig Liv. Frels alle dem som kan frelses, og helbred disse som er syke. Må Guds nåde hvile på hver enkelt av dem, ettersom vi nå overgir dem til Deg, i Jesu Navn.

²⁰² Nå, med våre hoder bøyd. Jeg vil spørre vår søster, som spiller piano, om å komme hit. Bare en liten stund, bare omtrent fem minutter til. Og om det er noen som ønsker å bli døpt nå, som har gitt en bekjennelse og tror. Hvis du tror at Jesus Kristus er Guds Sønn, og du tror det av hele ditt hjerte. Ikke bare—bare følelsesmessig, men du tror det, og du er rede til å bekjenne at du er feil; og du står ikke på din egen fortjeneste, men på det som Han har gjort, og du er rede til å gå frem, ta på deg Hans Navn i vanddåpen, bli et lem på Legemet ved Den Hellige Ånd, så, kvinnes rom er på min høyre side, og mennenes rom på min venstre side, med kapper og tingene klare.

²⁰³ Mens våre hoder er bøyd, idet vår søster spiller, “Jeg kan høre min Frelser kaller”, om sanglederen vil gi oss en liten tekst til denne. Med våre hoder bøyd, møtet er nå i den Allmektige Guds hender; til hvem som enn ønsker å bli døpt; ønsker å gå inn i bønnerommet for å be om dåpen i Den Hellige Ånd, der er instruktører her som vil være klar til å instruere eller hjelpe. Må Ordene ikke falle forgyves, men må de fullføre det som er

formålet. Med våre hoder bøyd, må vi be nå. Og, og hvor Han leder deg, følg etter.

Jeg kan høre min . . .

Be nå, alle kristne.

Jeg kan høre min Frelser . . .

Kunne du høre Ham kalle, da Han oppreiste den døde mannen denne morgenen?

Jeg kan høre . . .

Kunne du høre Ham kalle, når Han er i Ordet, som blinker Sine Lys ved endetiden?

Jeg vil gå, med Ham . . .

Er du villig til å gå hele veien?

Hvor Han . . .

Gud velsigne deg, min broder. Mennene til venstre. Kvinnene til høyre. Jeg . . .

Hvor Han leder meg vil jeg følge,

Hvor Han leder . . .

Bibelen sa: "Så mange som trodde, ble døpt."

. . . følge,

Jeg går med Ham, med Ham hele veien.

Jeg vil gå med Ham gjennom hagen,

Jeg vil gå med Ham gjennom hagen,

Den Hellige Ånd . . . ? . . .

Jeg vil gå med Ham gjennom . . .

Om noen vil gå med kvinnene her borte, for å søke Den Hellige Ånd, gå inn i rommet til høyre, noen av dere søstre som er instruert i Herren.

. . . hele veien.

Hvor Han leder . . .

Kan du ærlig si dette: "Hvor Han leder meg vil jeg følge"? Vil du gjøre det? Hvor den lille Røsten taler til deg, vil du—vil du gå hvor Han leder deg? Hold øye med det røde lyset. Ser du lyset blinker? Vi er ved endetiden.

Hvor Han leder meg vil jeg følge,

Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.

Jeg kan høre min Frelser . . .

Hvordan taler Han? Gjennom Sitt Ord, i ditt hjerte. Vil du komme nå? Dette er din invitasjon. Husk, hvis det skjer før vi møtes igjen, så er du blitt advart.

. . . høre min frelser kalle,

"Ta opp ditt kors, og følg, følg Meg."

Hvor Han . . .

Nå, vil noen av brødrene, for å instruere, gå inn i rommet her på min venstre side, mens brødrene gjør seg klar for dåp?

Hvor Han leder... (Noen av
forkynnerbrødrene her, kom og hjelp oss,
gå inn i rommet med disse)... følge,
Hvor han leder meg... (Mener du det
virkelig?)... følge,
Jeg vil gå med Ham, med Ham hele veien.

²⁰⁴ Nå, bare et øyeblikk. Nå, hvis du ikke er blitt døpt i vann, ved nedsenkning i den Herre Jesu Kristi Navn. Bare kun i titlene, "Fader, Sønn, Hellig Ånd", det var ikke noen personer i hele Bibelen, ikke én person, som ble noen gang døpt i Bibelen, i Navnet til "Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd", i denne tittelen. Ingen personer ble noensinne døpt i menighetens historie, i de første tre hundre årene, på denne siden, hver eneste ble døpt i den Herre Jesu Kristi Navn, frem til Nikea Konsilet, Rom, hvor den Romersk Katolske kirke ble organisert, da byttet de det ut med titlene "Fader, Sønn og Hellig Ånd."

²⁰⁵ Hvis det finnes en historiker, en forkynner, noen annen person, på overføringen, på lydbånd, som kan bringe frem ett Skriftsted, eller én ting fra historien, hvor en noensinne ble døpt på noen annen måte enn i Jesu Kristi Navn, frem til det Romersk Katolske Kirkemøtet i Nikea, Rom, da er du forpliktet til å bringe det til meg, og la meg be om unnskyldning. Det finnes ikke noe slikt. Nei. Og enhver person som var døpt med nedsenkning, som ikke var døpt i Jesu Kristi Navn, ble befalt å komme tilbake og bli døpt på nytt igjen, før de kunne gå inn i Herlighet. Nå er det opp til deg.

²⁰⁶ Det er ingen Skriftsteder i Bibelen, hvor noen personer noen gang ble døpt, ved å bruke: "Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds Navn," slik som folk doper i dag. Det er en Katolsk, Romersk Katolsk trosbekjennelse, som ble gitt videre gjennom Martin Luther, og John Wesley, fortsatte bare videre. Og Bibelen forutsier at det ville bli slik, og ville fortsette i de siste dager, og døren ville være åpen, slik vi nettopp gikk gjennom menighetstidene for å se det.


²⁰⁷ Det er opp til deg. Jeg er bare en budbærer av Budskapet. Enda en gang: La oss tro det. Dørene er åpne. Dåpsrommet er fullt, og der er ingen grunn... Det er kapper klare, og vi vil være rede til å døpe i løpet av noen få minutter.

²⁰⁸ Hvis du er her og ikke er blitt døpt, la oss synge en gang til, så kom, vil du ikke? Oppfyll...

²⁰⁹ Du sier: "Jeg tenker å gjøre det en dag, broder Branham." Denne en dag kan møte deg, som den gjorde for broder Way, denne morgenen, men kanskje ikke nåden til å følge det, slik det gjorde der. Du kunne reise hvert minutt. Enten du er ung, om du lever natten over, du vil... Og om du er sytti år, Du kunne

leve lenger enn mange ti-åringer, femten-åringer, eller tretti år gamle mennesker. Tusenvis av dem vil dø i løpet av natten. Det stemmer. Du vet ikke når du reiser.

²¹⁰ Vær sikker. Ta ikke noen sjanse angående dette. Bare husk, du kan ta en sjanse angående din jobb, eller ta en sjanse angående *det*, men ta ikke en sjanse angående dette. Husk, min røst vil være et vitne på Guds magnetiske lydbånd, på dommens dag, mot det.

²¹¹ Så tenk nå på det, idet vi synger igjen med våre hoder bøyd. "Hvor Han . . ." Broder Neville. ". . . vil jeg følge." 

DET RØDE BLINKENDE LYSET ER TEGNET PÅ HANS KOMME NOR63-0623E
(The Flashing Red Light Of The Sign Of His Coming)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndags kveld, den 23. juni 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org